MYSORE LAND REFORMS (AMENDMENT) BILL 1972 MOTION TO CONSIDER

Debate—Contd.

‡ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಂ. ಭಂಗಿ (ಜಮಖಂಡಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷಣಿವರೇ, ಈ ಸದನದ ಮುಂದೆ ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಈ ಕ್ರಾಂತಿಕರವಾದ ಬಿಲ್ಲಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹಲಕೆಲವು ದೋಷಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿ, ಸರಿಪಡಿಸಿ ಪುನರಪಿ ಈ ಸದನದ ಮುಂದೆ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಇಟ್ಟರೆ ಒಳಿತಾಗಬಹುದು. ಬಡ ಜನರಿಗೂ ಸಹ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗಬಹುದೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

3-00 P. M.

ಇಲ್ಲಿ (೨)ನೇ ಕಲಂಗೆ ಸೂಚಿಸಿರತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ೧೦ನೇ ಕಲಂ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ವಿಷಯ ಅಂದರೆ ರೈತನು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕ ಭೂಮಿ ಆತನು ವಾಸಮಾಡತಕ್ಕ ಊರಿಗೆ ೧೬ ಕಿಲೋಮೀಟರು ಅಥವಾ ೧೦ ಮೈಲಿಗಳ ಫಾಸಲೆಯೊಳಗೇ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಈ ವಿವರಣೆ ಹಿಂದೆ ೧೯೬೧ರಲ್ಲಿ ಖಾಯಂ ಮಾಡಿದ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೇ ಆ ಮುಂಬೈ ಅಗ್ರಿಕಲಚ್ಚರ್ ಅಂಡ್ ಟೆನನ್ಸಿ ಆಕ್ಟ್-೧೯೪೮ರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದ ಖಾಯಿದೆಯಲ್ಲೂ ಇಂಥ ನಿರ್ಬಂಧವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರಿಂದ ಈ ಖಾಯಿದೆ ಇಂದ ಈ ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ನಿರ್ಬಂಧ ಹಾಕಿದರೆ ಮಾನ್ಯ ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಸಚಿವರಾದ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸಿರತಕ್ಕ ರೂರಲ್ ಕಮ್ಯುನಿಕೇಷನ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಿರುಪಯುಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮಸೂದೆಯಿಂದ ಈ ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಸೂಚಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ದೂರವನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಆ ಭೂಮಿ ಎಲ್ಲೇ ಇರಲಿ ಅದು ಮನೆಗೆ ಎಷ್ಟೇ ದೂರದಲ್ಲಿರಲಿ ಆ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಪರ್ಸನಲ್ ಕಲ್ಟಿವೇಷನ್ ಎಂತಲೇ ಭಾವಿಸತಕ್ಕುದು ಎಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಅಡಕ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಇದೇ (೨)ನೇ ಕಲಂಗೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಲಾಜ್ ೧೨ರಲ್ಲಿ "ಫ್ಯಾಮಿಲಿ" ಎಂದ ರೇನು ಎಂಬುದರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುಟುಂಬ ಎಂದರೆ-ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ಮೂರು ಜನ ಮೈನರ್ ಮಕ್ಕಳು ಆಂದರೆ ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಕರು ಇಲ್ಲವೇ ಅಜ್ಞಾನ ವಯಸ್ಸಿನವರು ಇದ್ದರೆ ಇಂಥ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಇರತಕ್ಕ ಪರಮಾವಧಿ ಭೂಮಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ೧೦ ಎಕರೆಗಳೆಂದು ನಿರ್ಧರಮಾಡ ಲಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಕಲಂ ೬ ರರಲ್ಲಿ ಸೀಲಿಂಗಿನ ಪರಮಾವಧಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವನ್ನು ಹೇಳಂತ್ತಾ ಒಂದು ಕುಟುಂಬ ದಲ್ಲಿ ೫ ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಜನರಿದ್ದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಎರಡು ಯೂನಿಟ್ಟುಗಳ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಂದರೆ ಎರಡು ಎಕರೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಹಾಗೆ ಅದರ ಪರಮಾವಧಿ ೧೦ ಎಕರೆಗಳಿಗಿಂತ ಇಮ್ಮಡಿ ಯಾಗಿರಬೇಕೇ ವಿನಾ ಅದಕ್ಕೆ ಜಾಸ್ತಿ ಇರಕೂಡದೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಎಂಬ ವ್ಯಾಖ್ಯೆ ಯಲ್ಲಿ ಇದೇ ವಿಚಾರವನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಐದು ಜನರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರಿಗೂ ಎರಡು ಯೂನಿಟ್ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಕಲಂನಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಲಂನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಐದು ಜನಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಕರಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲವೆ ಅಜ್ಞಾನ ವಯಸ್ಸಿ ನವ ರಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೂ ಕೂಡ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೂ ಎರಡೆರಡು ಯೂನಿಟ್ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಖಿಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಬೇಕು ಈ ಖಾಯಿದೇಲಿ ಅದನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಮುಂದೆ ಇದರಿಂದ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳಾಗುತ್ತವೆ.

ಇನ್ನು ಭೂಮಾಲೀಕರಿಗೂ ಮತ್ತು ಕೂಳಗಳಿಗೂ ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಏನು ಸಂಬಂಧ ಇರಬೇಕು ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಉಳುವವನೇ ಭೂಮಾಲೀಕನಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೂ, ಈ ಉಳುವವನೇ ಮುಂದೆ ಭೂಮಾಲಿಕ ಆಗುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಳಿಳಿ ಕಲಂನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದುರಸ್ತಿಯಾ ಗಬೇಕು. ಹಾಗೆ ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಇದರಿಂದನೇನೂ ಸಫಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಳಳನೇ ಕಲಂಗೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ನಂಬರ್ ೨೬ನೇ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ನೋಟಿಫಿಕೇಶನ್ ಹೊರಡಿಸಿದ ನಂತರ ಒಮಿನಾಸ್ಥರನವಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಥವಾ ಅವನ ಕಬ್ಜಾದಲ್ಲಿದ್ದ ಭೂಮಿಯು ಆ ಭೂಮಾಲಿಕನ ಕಬ್ಜಾದಿಂದ

(ಶ್ರೀ ಪಿ. ಎಂ. ಭಂಗಿ).—

ಅದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಕಬ್ಜಾಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಆ ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಅಂದಾಗ ಭೂಮಾಲಿಕನ ಕಬ್ಜಾದಲ್ಲಿದ್ದ ಜಮೀನಿಗೆ ಗೇಣಿದಾರ ಮಾಲೀಕನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಜಮೀನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಕಬ್ಜಾಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಆಗ ಗೇಣಿದಾರನು ಖಾಸಗೀ ಭೂಮಾಲೀಕನ ಗೇಣಿದಾರನಾಗಿದ್ದುದು ತಪ್ಪಿ ಸರ್ಕಾರದ ಗೇಣಿದಾರನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಗೇಣಿದಾರನು ಭೂಮಾಲಿಕನಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ತಾಶೀಲ್ದಾರ ಆತನಿಗೆ ಆಕ್ಕುಪೆನ್ಸಿ ರೈಟ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮೊಬಲಗನ್ನು ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಬೇಕು, ಗೇಣಿದಾರನು ಆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಇವನು ಭೂಮಾಲಿಕನಾಗುವನು. ಆ ಳಳನೇ ಕಲಂ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ.

"He is entitled to be registered as an occupant" Entitled to be registered' is quite different from being the owner of the soil.

ಇಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ತತ್ವವನ್ನು ನಾವು ಮಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಯಾವ ಈ ಕಲಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಗೇಣಿದಾರ ಭೂಮಾಲೀಕನಾಗುತ್ತಾನೆ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಭರವಸೆ ಇಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಆ ಮುಂಬೈನಲ್ಲೂ ಕೂಡ ೧೯೪೮ರಲ್ಲಿ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಹೊಸ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಆದರಲ್ಲೂ ಅನೇಕ ನ್ಯೂನತೆಗಳಿದ್ದವು. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬರುಬರುತ್ತಾ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತ ಕಡೆಗೆ ೧೯೫೬ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಕಲಮನ್ನು ಅಂದರೆ ಕಲಂ ೩೨ನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಅದನ್ನು ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ:—

"Every tenant shall..... be deemed to have purchased from the land lord,.....the land held by him as a tenant".

ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ತಾ : ೧ನೇ ಏಪ್ರಿಲ್ ೧೯೫೭ರಲ್ಲಿ ಟೆನನ್ಸಿ ಅಂಡ್ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಆಕ್ಟ್ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅಂದಂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಗೇಣಿದಾರನೂ ಭೂಮಾಲೀಕನಾದನು. ಅಂದು ರಾಜ್ಯದಾದ್ಯಂತ ಬಹಳ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಟಿಲ್ಲರ್ಸ್-ಡೇ ಆಚರಣೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಹಿಂದೆ ೧೯೫೭ರಲ್ಲಿ ಆ ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು 'ಟಿಲ್ಲರ್ಸ್ ಡೆ' ಆಚರಣೆ ಮಾಡಲಾಯಿತೋ ಆ ಪ್ರತಿಫಲ ನಾವು ಆಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ನಮಗೂ ದೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು, ಆದರೆ ೧೯೫೬ರಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಗಳ ಪುನರ್ವಿಂಗಡಣೆ ಆದುದರಿಂದ ನಮಗೆ ಆ ಅನುಕೂಲ ದೊರೆಯದೆ ಸ್ಥಗಿತವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಆ ಮುಂಬೈ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದಂಥ ೩೨ನೇ ಕಲಂ ಅನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದನ್ನು ಸೇರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಹೊಸ ಆಕ್ಟ್ ೧೯೬೧ರಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಾಗಲೂ ಸೇರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಗೇಣಿದಾರರಾಗಿದ್ದವರೆಲ್ಲರೂ ಭೂಮಾಲೀಕರಾದರೂ ನಮಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕದೆ ನಾವು ಗೇಣಿದಾರರಾಗೇ ಉಳಿಯಬೇಕಾಯಿತು. ಈಗಲಾದರೂ ಆ ಮುಂಬೈ ರಾಜ್ಯದ ಗೇಣಿದಾರರ ಪ್ರತಿಫಲ ನಮಗೆ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚನೆ ಮಾಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಬೇಗ ಒಂದು 'ಟಿಲ್ಲರ್ಸ್-ಡೇ' ಆಚರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಕಂದಾಯಂ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಚನೆ ಮಾಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ

ಇನ್ನು ಎರಡನೇಯದಾಗಿ-ಗೇಣಿದಾರ ಹೋಗಿ ಮೂಲ ಭೂಮಾಲಿಕ ಆಗತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಅವನು ಏನು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಲಂ ೪೮ರಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯದ ೧೦ರಷ್ಟು ಹಣ ದನ್ನು ಬೆಲೆಯಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಂದಾಯದ ೧೦ ಪಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದುದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ೧೫ ಪಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿರುವುದು ಬಹಳ ಹಾನಿಕರವಾದುದು. ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಕಂದಾಯ ಇದ್ದರೆ ಇದರ ೧೫ ಪಟ್ಟು ಅಂದರೆ ೧೫೦ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುವುದು, ಇದರಿಂದ ಗೇಣಿದಾರನಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಐದು ಪಟ್ಟು ಅಂತ ಮಾಡಿದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಆನಂತರ ಗೇಣೀದಾರರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪರಮಾವಧಿ ಹಿಡುವಳಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮುಂಬಯಿ ಸರಕಾರ ಗೇಣಿದಾರರು ಮತ್ತು ಮಾಲೀಕರ ಸಂಬಂಧ ಕಡಿದು ಹೋಗುವಂತೆ ಒಂದು ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿ ಸೀಲಿಂಗ್ ಆಕ್ಟ್ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರ ಕೂಡ ಸೀಲಿಂಗ್ ಆಕ್ಟನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಿದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ.

ಪರಮಾವಧಿ ಹಿಡುವಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಜಮೀನು ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಹಂಚಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕಲಂನಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಜಮೀನಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಅಥವ ಡಿಸ್‌ಪ್ಲೆಸ್ಡ್ ರೈತರಿಗೆ ಒಂದು ಯೂನಿಟ್ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ದೊರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಒಂದು ಯೂನಿಟ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಲಂ ಶಕ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಕನಿಷ್ಟ ಪಕ್ಷ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ೬ ಎಕರೆ ಅಥವ ೬ ಯೂನಿಟ್ ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ವಿತರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಜಮೀನಿಲ್ಲದವರು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಫಾರ್ಮಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ೬ ಜನರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ೬ ಯೂನಿಟ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಆವರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಗೇಣೀದಾರನಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಯೂನಿಟ್ ಹಂಚಬಾರದು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ.

ಈ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿ ಟೆನೆನ್ಸಿ ಈಯರ್ ವ್ಯಾಖ್ಯೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಗೇಣಿದಾರರು ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಯಾವ ತಾರೀಖಿಗೆ ಗೇಣಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಕೋರ್ಟುಗಳವರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಡಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ.

ಆದುದರಿಂದ ಟೆನೆನ್ಸಿ ಈಯರ್ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ವ್ಯಾಖ್ಯಿ ಮಾಡಬೇಕು.

ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲದಿರುವವರಿಗೆ ಒಂದು ಯೂನಿಟ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅಥವ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಫ್ರಾಗ್‌ಮೆಂಟೇಷನ್ ಆಕ್ಟ್‌ಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಫ್ರಾಗ್‌ಮೆಂಟೇಷನ್ ಆಕ್ಟ್ ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ೪ ಎಕರೆಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಭೂಮಿ ಕೊಡಬೇಕು.

ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ೧೨ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಿದ್ದರೆ ಅಂಥವರು ಭೂಮಿ ಪಡೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ೭೯ (ಎ) ಕಲಂನಲ್ಲಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಆಸ್ತಿಯ ಹಕ್ಕು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಇರುವುದು. ಇದನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಸಕಾರಣವಾದ ನಿರ್ಬಂಧವಿರಬೇಕು. ಒಕ್ಕಲತನದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲದ ಇತರ ಉತ್ಪತ್ತಿ ೧೨ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದರೆ ಆತನು ಭೂಮಿ ಪಡೆಯುವಂತಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಇರುವ ಸರ್ಪ್ಲಸ್ ಭೂಮಿಯನ್ನು ವಿತರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು. ೧೨ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ನಿರ್ಬಂಧ ಇಡುವುದಾದರೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ೧೨ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿ, ಒಕ್ಕಲತನದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅವರು ಹೊಸದಾಗಿ ಭೂಮಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಾರದೆಂಬ ಷರತ್ತು ಹಾಕಿದರ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರಕಾರ ಹೊಸದಾಗಿ ಭೂಮಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಷರತ್ತು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸತಾಗಿ ಯಾರಿಗಾದರೂ ೧೨ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಅವರು ಭೂಮಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಲು ಬಯಸಿದರೆ ಅವರ ಹಕ್ಕು ಉಳಿಯಬಾರದು.

ಈಗಿದ್ದ ಕಾಯಿದೆಯ ೬೫ನೇ ಕಲಂನಲ್ಲಿ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ಸೀಲಂಗ್ ಹಿಡುವಳಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ಮೈಸೂರು ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಲ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಗುಡ್ಡ-ಕಾಡು ಇದ್ದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಜಮೀನು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೇ ಬಿಡಬೇಕು. ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಲ್ಯಾಂಡ್‌ಗೆ ಮಿತಿ ಹೇರಿರುವುದು ಹೋಗಬೇಕು.

ಈ ಕಾಯಿದೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಟೇಬಲ್ ಇದೆ, ಕೋಷ್ಟಕವಿದೆ. ಅದನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಗಮನಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಉದಾಹರಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ಟೇಬಲ್‌ನ ೧೬ನೆಯ ಐಟಂನಲ್ಲಿ ವಿಶಾಖಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಣೆ ಇದೆ. ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಗಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ೪ ಅಥವ ೫ನೇ ಕಲಮುಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖವಿಲ್ಲ. ಇಂಡಿ ಮತ್ತು ಬಾಗೇವಾಡಿ ಈ ಎರಡು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳೂ ಕ್ಷಾಮ ಪೀಡಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳು. ಇವು ದುಷ್ಕಾಲ ಪ್ರದೇಶಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳನ್ನು ೪ನೇ ಕಾಲಮ್ಮಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಮುಧೋಳ್, ಬಾಗಲಕೋಟೆ, ಬಾದಾಮಿ ಮುಂತಾದ ಕ್ಷಾಮವಿಲ್ಲದಿರುವ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳನ್ನು ೫ನೇ ಕಾಲಮಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಭೂಮಿಯಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಈ ಟೇಬಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಟೇಬಲ್ ಬಗ್ಗೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಸೂಕ್ತ ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಸೂಚಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಮುಂಬಯಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಟಿಲರ್ಸ್‌ನ್ನು ಭೂ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಕಂತಿನ ಪ್ರಕಾರ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದೆ. ಆದರೆ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದವರೇ ಮಾಲೀಕರು ಆಗುವ ಮೂಲಕ, ನಗದಾಗಿ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಾಂಡ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸರಕಾರದ ಮೇಲೆ ಭೂಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವ

(SRI D. DEVARAJ URS)

ಹೊಣೆ ಇದೆ. ಸರಕಾರ ಮುಂಬಯಿ ಟೆನೆನ್ಸಿ ಕಾಯಿದೆ ಪ್ರಕಾರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅನುಕೂಲ. ಸರಕಾರದ ಮೇಲೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಲಯಬಲಿಟಿ ಭಾರ ಬೀಳದೆ ಉಳುವವರಿಂದ ಕಂತಿನ ಪ್ರಕಾರ ಹಣ ವಸೂಲು ಮಾಡಿ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸರಕಾರದ ಮೇಲೆ ಹೊಣೆ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಹಣವೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಕಾಯಿದೆ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಮುಂಬಯಿ ಹೈಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರಿಟ್ ಹಾಕಿ.

ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಗೇಣಿದಾರ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಿ ಗುತ್ತಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನಿಗೆ ಹಕ್ಕು ಕೊಡುವಾಗ ಅವನು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕೇ ?

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಎಂ. ಭಂಗಿ.—ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಯಾವುದೆ ಕಾಯಿದೆ ನೋಡಿದರೂ ಗೇಣಿದಾರ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಲೇಬೇಕು. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಕ್ಸೆಸ್ ಲ್ಯಾಂಡನ್ನು ಸರ್ಪ್ಲಸ್ ಲ್ಯಾಂಡನ್ನು ಬಡವರಿಗೆ, ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ, ಕಡು ಬಡವರಿಗೆ ಪುಕ್ಕಟ್ಟೆಯಾಗಿ ಹಂಚಬೇಕು ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ಜಮೀನಿಲ್ಲದ ಬಡವರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ಪಡೆಯಬಾರದು, ಅದನ್ನು ಸರಕಾರವೇ ತಿಳಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಬೆಲೆ ಕೊಡಬೇಕು.

ಈವೊತ್ತು ಗೇಣಿದಾರರಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ಜಮೀನಿಂಗಳಿಗೆ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಪ್ರೈಸ್ ಬಹಳ ಡಿಮೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಭೂಮಾಲಿಕನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ಕಿಮ್ಮತ್ತು ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ. ಗೇಣಿದಾರರದ್ದೇ ಆಗಲಿ, ಭೂಮಾಲೀಕರದ್ದೇ ಆಗಲಿ, ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಪರಿಹಾರ ಧನ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಕಾಣುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಗೇಣಿದಾರರಾಗಲಿ ಭೂಮಾಲೀಕರಾಗಲಿ ಸ್ವಂತ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಪರಿಹಾರ ಧನ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ೭೨ನೇ ಕಾಲಂ ಆಗಲಿ, ೫೬ನೇ ಕಾಲಂ ಆಗಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುವುದು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಗೇಣಿದಾರರಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಭೂಮಿಗೆ ಬೆಲೆ ಕಡಿಮೆ, ಭೂಮಾಲೀಕನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಭೂಮಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಬೆಲೆ ಇರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಒಂದೇ ರೀತಿ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಗೇಣಿದಾರರಿಗೂ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿನಂತಿ. ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಗೇಣಿದಾರರೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಟಿಲ್ಲರ್ಸ್ ಡೇ ಆಚರಿಸಿದರು. ಅದೇ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಈ ವರ್ಷದ ಸೆಂಬರ್ ಒಳಗೆ ಟಿಲ್ಲರ್ಸ್ ಡೇ ಯನ್ನು ಬಹಳ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಆಚರಿಸಬೇಕು, ಆನಂತರ ಈ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಕಾಯಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಅಪೇಕ್ಷೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಇಷ್ಟು ಕಾಲಾವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಬಿ ವಿ. ಕಕ್ಕಿಲಾಯ —(ಬಂಟವಾಳ) ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಮಸೂದಾ ಕಾನೂನನ್ನು ಬಹಳ ದಿವಸದಿಂದಲೂ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಈಗ ಅದು ಬಂದಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಭಾಷಣವನ್ನೂ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಮ್ಮ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರೂ ಮಾಡಿದ ಎರಡು ಘಂಟೆಗಳ ಭಾಷಣವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಏನೆಂದರೆ ಈ ಮಸೂದ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದಾಗಲೇ ನಾವು ಕೆಲವರು ಆ ಕಡೆ ಕುಳಿತಿದ್ದವರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆವು. ಇಷ್ಟು ದಿವಸ ಹೇಗಾದರೂ ಕೂತಿದ್ದು ಆಯಿತು, ಇಷ್ಟು ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ತರಬೇಡಿ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ದಿವಸ ತಡೆದು, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯ ನಡೆಸಿ ಎಂದು, ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದೊಳಗೂ ಹಾಗೂ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದೊಳಗೂ, ಆಕಡೆಯವರಿಗೂ ಈ ಕಡೆಯವರಿಗೂ ಬಡ ರೈತರ ಪರವಾಗಿ ಯಾರಿಗೆ ಅಸಕ್ತಿ ಇದೆಯೋ ಅವರಿಗೂ ಈ ಒಂದು ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಮೂಲಕ ಸಮಾಜವಾದದ ಕಡೆಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ವಯ್ಯಬೇಕೆಂದು ಮನಸಿದ್ದರೆ ವಿಚಾರವಿನಿಮಯ ನಡೆಸಿ, ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ದಿವಸ ಇದು ವಿಳಂಬವಾದರೂ ಪರವಾಯಿಲ್ಲಾ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆವು ಆದರೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರ ಈವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಮತ್ತು ಈ ಕಡೆ ಕುಳಿತಿದ್ದವರಿಗಿಂತಲೂ ತಾವು ಹೆಚ್ಚು ಪುರೋಗಾಮಿಗಳು ಎಂದು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ವೀರಾವೇಶವನ್ನು ಪ್ರಕಟಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲದಿಲ್ಲಾ ಒಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿದಾಗ ನಾವು ನೋಡಿದ್ದು ಏನೆಂದರೆ ಇದುನಿರಾಶಾದಾಯಕವಾದದ್ದಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಇದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ

ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಂಂದು ಬರುತ್ತಾ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತಾ ಇದೆಯೇ ವಿನಃ ಪ್ರಯೋಜನ ಆದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಸೂದೆ ಈ ಸದನದ ಮುಂದೆ ಇನ್ನೂ ಚರ್ಚೆಯಾಗುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಇದು ಇನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲೇ ಉಳಿದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಎರಡು ದಿವಸದ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೂ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಂಥ ವರದಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೇನೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ? ಕೇಂದ್ರದವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ೧೮ ರಿಂದ ೧೮ ಎಕರೆವರೆಗೂ ಸೀಲಿಂಗ್ ಲಿಮಿಟ್ ನಿಗದಿ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ೧೮ ಎಕರೆ ಮಿತಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದೆ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಮಂಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ೧೦ ಎಕರೆಗಳ ಮಿತಿ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಈ ಬಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅವರ ವಿರುದ್ಧ ಅಂದೋಳನ ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂದೂ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸದಸ್ಯರೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಣೆ ಆಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮ.ಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರು ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಓಪನ್ ಮೈಂಡ್ ಆಗಿದ್ದೇವೆ ಓಪನ್ ಮೆಂಡ್ ಇರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದರೆ ಇಂತಹ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲಿ, ಈ ಮಸೂದೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಂದಾಯ ಸಚಿವರಾಗಲಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೂಡ ತೆರೆದು ಇಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಏತಕೆಂದರೆ ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವಾಗ ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತೋ ಆವೊತ್ತಿನಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿರುವವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಿರುಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಗಾಮಿಗಳು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಬಲಿಬಿದ್ದು ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಭೂಸುಧಾರಣೆ ತರಬೇಕು ಎಂದು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಗಾಲು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಪ್ರತಿಗಾಮಿಗಳು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಅವರ ಓಪನ್ ಮೈಂಡ್‌ನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೇನೆ ಒತ್ತಡ ಹೇರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಓಪನ್ ಮೈಂಡ್ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಆಕ್ಷೇಪ ಇಲ್ಲಾ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲೂ ಮತ್ತು ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲೂ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಏನೇ ಒತ್ತಡ ಬರಲಿ, ಅವರ ಪಕ್ಷದಿಂದ ಯಾವುದೇ ಒತ್ತಡ ತರಲಿ, ಅದರ ಮೇಲೇ ಏನೇ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳು ಬರಲಿ ರಾಜ್ಯದ ಜನತಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಆ ಕಡೆಯೇ ಇರಲಿ, ಈ ಕಡೆಯೇ ಇರಲಿ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಜನರು ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯದ ಸಾಮಾನ್ಯ ರೈತರು ಈವೊತ್ತು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಯಾವರೀತಿಯಾಗಿ ಈ ಶಾಸನವನ್ನು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ತರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕಳೆದ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಭರವಸೆಗಳನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತಾರೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನೂ ಕೂಡ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿಯೇ ನೆರಲಿ, ಇದರಿಂದ ಜನತೆಗೆ ನಿರಾಶಾದಾಯಕವಾದರೆ ಆಗ ಆದರಿಂದಾಗುವ ಪರಿಣಾಮ ನೆಟ್ಟಗಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ೧೯೬೧ರಲ್ಲಿ ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದರು ಅದು ಸಮರ್ಪಕವಾಗತೀಲ್ಲ, ೧೯೬೯ರಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದರೂ ಅದರೂ ಅವರು ಆಸೆಪಟ್ಟುಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಭೂಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಜೊರಿಗೆ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ೨೨ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲವಾದರೂ ಕೂಡಿ ಆಚರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿಕೊಂಡೇ ಬಂದಗು. ಆದಕ್ಕಾಗಿ ೧೯೭೧ರಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಇದನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಲಿಕ್ಕೆ ಯಾವ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಒಂದು ಸಭೆಯನ್ನು ಕರೆದದ್ದು ತವಂಗೆ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು.

3-30 P.M.

ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು, ಏನೆಂದರೆ:—

"The cracks which have appeared in the agrarian structure can be papered over."

I had here: "as our hon. Revenue Minister is trying to do." "We must act now when there is still time and hope. We dare not fail because the consequences of failure will be beyond our control." ಎಂದು. ಈ ರೀತಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾಂಧಿಯವರು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ತಮಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದಾರೆ. ಆದರೆ ತಾವು ಬರಿ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸುವಂಥ ದಾರಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

SRI D. DEVARAJ URS.—(Chief Minister)

But, you dare not act · you dare not act according to your promise. ಎಂದು ನಾನು ಈ ಹೊತ್ತು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ನಿಮಗೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಕಾಳಜಿ ಇಲ್ಲ ಅದನ್ನು ಜನತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಜನತೆ ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಚುನಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನೀವು ಇದರಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಇದರಿಂದ ತುಂಬ ಹಾನಿ ಇದೆ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾದ ಬದಲಾವಣೆ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಚೌಕಟ್ಟಿನೊಳಗೆ, ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ತರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ನಂಬಿಕೆ ನನ್ನ ಪಕ್ಷದವರು ಇಷ್ಟರತನಕ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಮೂಲಕ ತರಲಂ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಮಾಡಬೇಕಂ ಎನ್ನುವುದೇ ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ಈ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಮೂಲಕ ಜನತೆಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಆಶ್ವಾಸನೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬಹುಮತ ತಮಗೆ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಮೇಲಿನಿಂದ ನಿಮ್ಮ ನಾಯಕರು ನಿಮಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನೀವು ತಪ್ಪಿದರೆ, ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಮೂಲಕ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ, ಜನರ ಆಸೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎನ್ನುವ ನಂಬಿಕೆ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆಗೆ ಕಳೆದು ಹೋದರೆ ಮುಂದಿನ ಪರಿಣಾಮ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ದೂರಿ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ನೀವೇ ಹೊಣೆಗಾರರಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದಂ ತಮಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಈವರೆಗಿನವರೆಗೆ ನಾವು ಭೂಸುಧಾರಣೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಪರ್ವತದಷ್ಟು ಆಗಬಹುದು. ಹಿಮಾಲಯ ಪರ್ವತದಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರತಿ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ಮೊದಲು ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ತೋರಿಸುವಂಥ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡುವುದು ಆಗಿನ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಧೋರಣೆಯಾಗಿತ್ತು. ಚುನಾವಣೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನರನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಒಂದು ಶಾಸನ ಬೇಕಾಯಿತು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಣದ ತೂಕದಷ್ಟು ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಬಿಡಿದು, ಹೊಡೆದು, ಹೊರಗೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಹಣದ ತೂಕದಷ್ಟು ಕೂಡ ಜನರಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದಂಥ ಕಮಿಟಿಗಳು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ವರದಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಹೋಂ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ತಯಾರು ಮಾಡಿದ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಶಾಸನ ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ, ಅದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಏಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಿಂದ ರೈತನಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣದ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ನಾನು ತರಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ. ಮಾನ್ಯ ದೇವೇಗೌಡರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನೇ ಅವರೂ ಹೇಳಿದರು.

ಈ ಹೊತ್ತು ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಈ ಅಂಶಗಳಿಲ್ಲ ಇವೆ.

(1) Fixation of fair rent ;
(2) Termination of landlord-tenant relationship ;
(3) Conferment of ownership on actual cultivators ;
(4) Limitation on size of individual holdings ;
(5) Abolition of Privileged tenures ;
(6) Rehabilitation of agricultural labourers and landless tenants by grant of Government land ;

(7) Assistance to small farmers to develop their holdings and increasing productivity by (1) assisting the flow of agricultural finance both for production and for improvement of lands, (2) by provision of inducement to the small farmers to join together for co-operative farming :

Prevention of fragmentation and promotion of Consolidation of holdings.

ಇಡೀ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಈಡೇರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಆಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ರೀತಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆಂದರೆ, ಫಿಕ್ಸೇಷನ್ ಆಫ್ ಫೇರ್ ರೆಂಟ್, ಟರ್ಮಿನೇಷನ್ ಆಫ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಲಾರ್ಡ್ ಟೆನೆಂಟ್ ರಿಲೇಷನ್‌ಷಿಪ್, ಕನ್‌ಫರ್ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಓನರ್‌ಷಿಪ್ ಅನ್ ಅಕ್ಯುಯಂಲ್ ಕಲ್ಟಿವೇಟರ್, ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್ ಮೆಷರ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಇದ್ದೇವೆ, ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಆಗಬೇಕು. ಆ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಆಗದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಡಕಾಗಿದೆ, ಯಾರೂ ಕಾಳಜಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ತರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ೧೯೬೧ರಲ್ಲಿ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಶಾಸನ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ, ಈ ೨೦ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ರೈತರನ್ನು ಹೊಲದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹಾಕತಕ್ಕುದು, ಭೂಮಾಲೀಕರು ಜಮೀನು ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂತಹದ್ದು ಆಯಿತು. Ejection of tenants has been frozen for nearly 20 years and eviction has become next to impossible ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರು ಈ ಸದನದಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಅವರು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಈ ಹೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅದೇ ಮಾತನ್ನು ಅವರವರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಜನ ಅವರ ಹಿಂದೆ ಇರುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನು ಅವರನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಈ ಹೊತ್ತು ಇರುವಂಥ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಏನೆಂದರೆ, ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರುವಂಥ ರೈತರಿಗೆ ಅವರ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿಯ ಭದ್ರತೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದು. ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಎನ್ನುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ಈ ಹೊತ್ತು ರೈತರನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ತಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ? ಏನೂ ಕ್ರಮ ಇನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಆಡಳಿತ ಯಂತ್ರದ ಬದಲಾವಣೆಯಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾವಣೆಯಾದರೆ, ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ರೀತಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾದರೆ, ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಯಾವದೇ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಈ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದು ಆರು ತಿಂಗಳಿನಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎನೂ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಬಿಹಾರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆಯಬೇಕೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಸಮಯದ ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬ ಜಮೀನ್ದಾರ ಗೋಲಿಬಾರ್ ಮಾಡಿದಾಗ ೧೧ ಜನ ರೈತರು ಸತ್ತು ಹೋದರು ಎಂದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದದ್ದು ತಮಗೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ನಕ್ಸಲಬಾರಿ ಚಳುವಳಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಶಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹೋರಾಟ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಅದರ ನ್ಯಾಯಾನ್ಯಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದರ ಹಿಂದೆ ಇರುವಂಥ, ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಚೋದನೆ ಕೊಟ್ಟ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿಯೂ ಭೂ ಮಾಲೀಕರು ತಮ್ಮ ಕೈಯೊಳಗಿನ ಕಾಯ್ದೆ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿ ರೈತರನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ರೈತರ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ಈಗ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾತಾವರಣ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ನಾವು ತರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಶಾಸನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಬರೀ ಮಾತಂಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಹೋಪರೆ ರೈತರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ, ಅವರು ಸಂತೃಪ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ತಾವು ದಯವಿಟ್ಟು ಬಿಡತಕ್ಕುದು, ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಬಾಗೇಪಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಜಮೀನ್ದಾರರು ರೈತರನ್ನು ಹೊಲದಿಂದ ಓಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ, ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಕೊನೆ ದಾಸಪುರದಲ್ಲಿಯೂ ರೈತರನ್ನು ಹೊಡೆದು ಓಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲ, ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ, ಉಡುಪಿಯಲ್ಲಿ ಸೊಪ್ಪು ಕೊಯ್ಯಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದ ರೈತರನ್ನು ಅಲ್ಲಿನ ಜಮೀನ್ದಾರರು ಹೊಡೆದು ನಂತರ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ನಮ್ಮ ಭಾಗದ ಮಾಜಿ ಎಂ. ಎಲ್. ಎ. ಅವರ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್).—

ರೆ ತರನ್ನು ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ಮಾಡಿ ಹೊಲದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಈ ರೀತಿ ಸಾವಿರಾರು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರೇಂದ್ರಪಾಟೀಲರು ಹೇಳಿದಂಥ ಮಾತನ್ನು ಅದೇ ದಾಟಿಯಲ್ಲಿ, ಅದೇ ಧೋರಣೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ವ್ಯಸನ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಿಕ್ಕೆ ತಮಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೋಡಿದರೆ, ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಸೆಕ್ಷನ್–೮, ಗೇಣಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ :

"8. RENT.—Subject to the provisions of this Act and notwithstanding anything contained in any law, custom, usage, agreement or decree or order of a court to the contrary,—

(*a*) the rent payble in respect of any land by the tenant shall be paid annually ; and

(*b*) such rent shall with effect from the date of commencement of the Mysore Land Reforms (Amendment) Act, 1972, be ten times the land revenue payable in respect of such land : " ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಬಹಳ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾದ ಸುಧಾರಣೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಮಾನ್ಯ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಮತ್ತು ಅವರ ನಾಯಕರಾದಂಥ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರು ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಕಂದಾಯದ ಹತ್ತುಪಟ್ಟು ಗೇಣಿ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಆದರಿಂದ ಅನೇಕ ಜನಿಂದ ಭೂ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ, ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

MR. DEPUTY SPEAKER .—It has a proviso !

ಬಿ. ವಿ. ಕಕ್ಕಿಲ್ಲಾಯ .—ಕಂದಾಯದ ಹತ್ತು ಪಟ್ಟು ಗೇಣಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಸೂಚನೆ ಹೊಸದು ಅಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದಾ ಗ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ಗೇಣಿಯನ್ನು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುವಂಥ ಕ್ರಮ ತಹಸೀಲ್ದಾರರು ನೋಟಿಫೀಕೇಷನ್ ಮಾಡಿ ಅದರ ಆಧಾರದ ಮೇರೆ ಗೇಣಿಯನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡುವಂತಹ ಕ್ರಮ ಬಹಳ ಜಟಿಲವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಬೇಗ ಬೇಗನೆ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ಸುಲಭ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಭೂ ಕಂದಾಯದ ಎಷ್ಟು ಅಂಶ ಗೇಣಿ ಇರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು ಎಂದು ತಾವು ಯೋಚನೆಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಈ ನಿಮ್ಮ ಯೋಚನೆ ಹೊಸದು ಅಲ್ಲ. ಆವರು ಹೇಳಿರುವ ಯೋಚನೆ, ನಿಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವುದು. ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಭಂಗಿಯವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ,

> "maximum rent was five times the land revenue assessment or Rs. 20 per acre whichever is less".

ಅಂದರೆ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಹತ್ತುಪಟ್ಟು ಗೇಣಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಯಾಗಿದೆ, ಆದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಉಪಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಆಸೆ ಹುಟ್ಟಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ, ಮಂಜಿಂದಕ್ಕೆ ಓದಿದರೆ, ತಾನೆ ತಾನಾಗಿ ಆಪ್ಲೈ ಆಗುವ ಗೇಣಿ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುವಂಥ ಕ್ರಮ ಸುಲಭಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಆಗಬೇಕು ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಇದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಗೇಣಿ ಬಹಳ ವಿಪರೀತವಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಗೇಣಿ ರಿಯಾಯಿತಿ ಕೂಡ ಆಗಬೇಕು. ಹೊಸ ಆಕ್ಟನಲ್ಲಿ ಗೇಣಿ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುವಾಗ, ಯಾವ ರೀತಿ ಬಾಂಬೆ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಆಕ್ಟನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಗೇಣಿ ಕಡಿಮೇ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ, ಆದರಂತೆ ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಂತ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಗೇಣಿ ಕಡಿಮೆ ಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ರೈತರು ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೆ ಭೂಮಿಯು ಹಕ್ಕು ಅಂದರೆ ಅವನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಖಾತೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಅವರು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪೈಸೆಯನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ

ಆಗುವ ಕಷ್ಟ ನಷ್ಟಗಳಿಗೆ, ಮಳೆ ಬೀಳದೆ ಇರಲಿ, ಬೆಳೆ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಲಿ ರೈತ ಒಬ್ಬನೇ ವರ್ಷಾಗಟ್ಟಲೆ ದುಡಿದು, ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಸಿ, ಭೂಮಾಲಿಕನಿಗೆ ಬೆಳೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂಶ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಏನು ಬಂದಿದ್ದಾನೆ, ಅದನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸಬೇಕು : ಭೂ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಏತ ಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕು ? ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಿದವಲ್ಲಿ. ಅದನ್ನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಸುವುದರಲ್ಲಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಭೂ ಮಾಲೀಕನಿಂದ ಏಳ್ಗೆಪ್ಪು ಕೂಡ ಕಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಇಲ್ಲ. ಅಂತ ಭೂಮಾಲಿಕನಿಗೆ ರೈತ ದುಡಿದು ಬೆಳೆಸಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರಬೇಕು, ಎಂಬುವುದು ಸರಿಯೇ ? ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕಲುತನ ಹೆಚ್ಚು ಇರುವ ಪ್ರದೇಶ ಎಂದರೆ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ, ಅಲ್ಲಿ ೫೬ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ಒಕ್ಕಲು ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ೬೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಗೇಣಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಲೀನವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವೇ ತಿಂಗಳು ಮುಂಚೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಮಸೂದೆ ತಂದಿದ್ದರಲ್ಲಿ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದು. ಆದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ೫೦—೬೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಗೇಣಿಯನ್ನು ಕೆಲವು ರೈತರು ಭೂಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ೪೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಗೇಣಿಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿತು. ಇವತ್ತು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಸುಲಭವಾಗಿ ತಹಸೀಲ್ದಾರರ ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಪ್ರಕಾರ, ೧೯೬೦ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ನಾಲ್ಕನೆ ಒಂದು ಭಾಗ, ಐದನೇಯ ಒಂದು ಭಾಗ ಗೇಣಿ ಎಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ತಹಸೀಲ್ದಾರರ ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಅನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿನೋಡಿದರೆ, ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ತರಹ ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಹೊರಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಂಗಳೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ೩೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕೊಡಬೇಕು ; ಉಡುಪಿ, ಬಂಟವಾಳ, ಕಾರ್ಕಳ, ಪುತ್ತೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ, ತಹಸೀಲ್ದಾರರ ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ರೈತ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಗೇಣಿ ಕಂದಾಯದ ೪೦ ಪರ್ಸೆಂಟಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ೫೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇದೆ. ಯಾವುದೇ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೂ ೫೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಗೇಣಿಯನ್ನು ಭೂ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದರೆ, ಗೇಣಿದಾರ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಯಾವ ರೀತಿ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಮೂಟೆ ಅಕ್ಕಿಗೆ ಅಥವಾ ಅರ್ಧ ಚೀಲ ಭತ್ತಕ್ಕೆ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆಯಿತ್ತು. ಆಗ ಭತ್ತ ಯಾರಿಗೂ ಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಇವತ್ತು ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಒಂದು ಮೂಟೆ ಭತ್ತಕ್ಕೆ ೨೫ ರೂಪಾಯಿ ಆಗಿದೆ.

ಗೇಣಿ ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ರೈತನಿಗೆ ಉಳಿಯುವುದು ಎಷ್ಟು ? ಬೆಳೆದುದರಲ್ಲಿ ಮಾಲೀಕನಿಗೆ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಆವನಿಗೆ ಮಳೆಗಾದಲಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ನಂತರ ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಬಂದರೆ ರೇಷನ್ ಕಾರ್ಡ್ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ರೇಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಗೇಣಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಭೂಮಾಲೀಕ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ೫೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಗೇಣಿ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ಮೂಟೆ ಬತ್ತಕ್ಕೆ ೨೫ ರೂಪಾಯಿ, ಒಂದು ಮೂಟೆ ಅಕ್ಕಿಗೆ ೫೦—೫೫ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆಯಿದೆ. ಬೆಲೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದುದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಈಗ ಇರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಷ್ಟು ಉತ್ತಮಗೊಂಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಗೇಣಿಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ತೀವ್ರವಾದ ಅಕ್ಷೇಪ. ಈಗ ಭೂಕಂದಾಯದ ೧೦ ಪಟ್ಟು ಗೇಣಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಸೋರ್ಸ್‌ನಿಂದ ನೀರು ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಎರಡು ಬೆಳೆಗೆ ನೀರು ಸಿಕ್ಕುವ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಎಕರೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ೬೬ ರೂಪಾಯಿ ಒಂದು ಬೆಳೆಗೆ ನೀರು ಸಿಕ್ಕುವ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ೪೪ ರೂಪಾಯಿ, ಸೆಮಿಡ್ರೈ ಕ್ರಾಪ್ಸ್ ಬೆಳೆಯುವ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ೨೨ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ನ್ಯಾಯ ಇದೆ ಎಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುವುದು. ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಸೋರ್ಸ್‌ನಿಂದ ನೀರು ತೆಗೆದು ರೈತ ಇರಿಗೇಷನ್ ಮಾಡಿ ಅವ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಸಿದರೆ, ಜಮೀನ್‌ದಾರನಿಗೆ ಏತಕ್ಕೆ ರೆಂಟ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಕಡೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಕಟ್ಟಿದ ನಾಲಾಗಳು ಇವೆ. ಆ ನೀರು ರೈತನ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಇದೆ. ರೈತನು ಭೂಮಾಲೀಕನಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಏತಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಟ್ಟಿದಂತ ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳು ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆ ಶಿವಪ್ಪನಾಯಕನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿರಲಿಲ್ಲ. ಶಿವಪ್ಪನಾಯಕರು ಕಟ್ಟಿದಂತ ಕಟ್ಟಿಗಳಾಗಲಿ, ಕೆರೆಗಳಾಗಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮದು ಸುಂದರವಾದ ಮತ್ತು ಫಲವತ್ತಾದ ನಾಡು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬರೀ ಕೊಳಗಳು ಸಣ್ಣಸಣ್ಣ ತೋಡುಗಳು ಹರಿದು ಹೋಗುವುದಷ್ಟೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇರುವುದು. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ನೀರು ಬರುತ್ತದೆ. ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಹೊಂಡ ಮಾಡಿ ನೀರು ಎತ್ತಿ, ಎರಡು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲವರು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ನೇತ್ರಾವತಿ ಗುರುಪುರ ನದಿಗಳಿಂದ ನೀರು ಎತ್ತಿ ಸಾಗುವಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಕಡೆ ರೈತ ತನ್ನ ಕಡೆಯಿಂದ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಪಯೋಗಮಾಡಿ ನೀರು ಎತ್ತಿ ಬೇಸಾಯಮಾಡಿ ಭೂಮಾಲಿಕನಿಗೆ ಗೇಣಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ ? ಇಲ್ಲಿ ಗೇಣಿ ಕಡಿಮೆ

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್).—

ಯಾಗುವ ಅಂಶ ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಕೂಡ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಯಾವಾಗ ಎಂದರೆ ಫ್ರಮ್ ದಿ ಡೇಟ್ ಆಫ್ ದಿ ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಎಂದರೆ ಇದು ೧೯೭೨ನೇ ಜನವರಿ ಒಂದನೇ ತಾರೀಖಿನ ಬರಬಹುದು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳ ಅನುಮತಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟು ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಇದು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸವಲತ್ತು ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ. ೧೯೬೧ರ ಮುಸೂದಾ ಶಾಸನ ಬಂದಮೇಲೆ, ನಾವು ೭೨ರಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇವೆ. ೧೧ ವರ್ಷ ಆಯಿತು. ೧೧ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರೈತರು ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಗೇಣಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಡಿಕ್ರಿ ಆಗಿದೆ. ಆ ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಫೈನಲ್ ಆಗದೆ ಇರುವಲ್ಲಿ, ಮೊನ್ನೆ ತಾವು ಮಾಡಿದಂತ ಶಾಸನದ ಪ್ರಕಾರ ೨ ವರ್ಷಗಳ ಗೇಣಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಒಕ್ಕಲಿಂ ಎಬ್ಬಿಸಬಾರದು ಎಂದು ರಕ್ಷಣೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆ ಬರುವುದು ಏನು ಎಂದರೆ, ಯಾವನೇ ಒಬ್ಬ ನಿಃಪಾಗಿ ಅನುಭವ ಇರುವಂತಹ ಭೂಮಾಲಿಕ ಎವಿಕ್ಷನ್ ಕೇಳಿ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇಳಬೇಕಾದರ ಅಗತ್ಯ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಎರಡು ವರ್ಷ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಗೇಣಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ರೈತನಿಗೆ ಆಗದೆ ಹೋದರೆ ೩ನೇ ವರ್ಷ ಜಮೀನುದಾರ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ೨ ವರ್ಷದ್ದು ಗೇಣಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಎವಿಕ್ಷನ್ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಆಯಾಯ ವರ್ಷ ಆಗುತ್ತಾ ಬಂದು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಡುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ವರ್ಷ ವರ್ಷ ಅವರ ಮೇಲೆ ಸೂಟ್ ದಾಖಲೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲವು ಡಿಕ್ರಿ ಆಗಿದೆ ಕೆಲವು ಡಿಕ್ರಿ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಕೊಡಬೆ ಕಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಎವಿಕ್ಷನ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬಹಳಸಂತೋಷ ಎವಿಕ್ಷನ್ ಆಗದೆ ಇದ್ದರೂ ಈ ಗೇಣಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಇವೊತ್ತು ಕೋರ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಡಿಕ್ರಿ ಆಗಿರುವುದನ್ನು ಅಮಲ್‌ಜಾರಿ ತೆಗೆದು ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟರೆ ಯಾರಿಗೆ ಭೂಮಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅವನನ್ನು ಜಪ್ತಿಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಗೇಣಿದಾರನ ಹತ್ತಿರ ಎತ್ತುಗಳು ಇದ್ದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ, ಪಾತ್ರೆ ಇದ್ದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನು ಪ್ರಿವೆಂಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಶಾಸನವೂ ಇಲ್ಲ. ದುಬಾರಿ ಗೇಣಿ ೩೦ ಪರ್ಸೆಂಟಾ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಜಮೀನುದಾರನಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಎವಿಕ್ಷನ್‌ಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದು ಏನೆಂದರೆ ತಹಸಿಲ್ದಾರ್ ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಇದೆ. ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಡಿಸಿಗೆ ಅಪೀಲ್‌ಗಳು ಬಂದಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಅಪೀಲು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ? ತಾಲ್ಲೂಕುವೈಸ್ ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಬರುತ್ತದೆ ೧೦ ರೈತರಿಂದ ಅಪೀಲ್ ಬಂದರೆ ಅಪೀಲ್ ಮಾಡಿದ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಜನರಲ್ ಸ್ಟೇ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೇಸುಗಳು ಇವೆ ಎಷ್ಟು ಗೇಣಿ ಬಾಕಿ ಇವೆ; ವಿಚಾರಣೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಂತಹ ಎಷ್ಟು ಕೇಸುಗಳು ಬಾಕಿ ಉಳಿದಿವೆ? ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನರಲ್ ಸ್ಟೇ ಕೊಟ್ಟರು ಯಾರು ಅಪೀಲ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಸ್ಟೇ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಬಾಕಿ ಉಳಿದದ್ದು ಡಿಕ್ರಿ ಆಗುತ್ತಾ ಇವೆ ನಾಳೆ ಅಪೀಲ್ ಮಾಡಿದಂತ ರೈತರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್‌ರವರು ಮಾಡಿಫೈ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಮಾಡಿದಾಗ ಪರಿಣಾಮ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ಸ್ಟೇ ಆರ್ಡರ್ಸ್ ಆಗದೆ ಇರುವಂತ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂಥ ಕೇಸುಗಳು ಯಾವರೀತಿ ಡಿಕ್ರಿ ಯಾಗುತ್ತವೆ? ಮಾಡಿಫೈ ಮಾಡಿರುವಂತಹ ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿ ಡಿಕ್ರಿಯಾಗುತ್ತದೆ; ಇದರಿಂದ ಅನೇಕ ಗೊಂದಲಗಳು ಉಂಟಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ..... ಈ ಕ್ಲಾಸ್ ರ ಬಗ್ಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದು ೧೯೬೫ರಲ್ಲಿ

.... 400—P .M.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಕೆ. ನಾಯಕರ್.—ಅರಿಯರ್ಸ್ ಆಫ್ ರೆಂಟ್ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದು ಸೆಕ್ಷನ್ ೪೨ರ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಗೇಣಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲಿಂ ಮಾತ್ರ ಅರ್ಹನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ ೨೨ರ ಪ್ರಕಾರ ಡಿಫಾಲ್ಟ್ ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳವರಗೆ ನೋಡಿ ಆನಂತರ ಅವರ ಮೇಲೆ ಎವಿಕ್ಷನ್ ಪಡೆಯಲು ಅರ್ಹತೆ ಅವರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇಪ್ಪೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಡಿಕ್ರಿ ತರಲು ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟಿ ಕೊಡುವುದಾಗಲಿ ಯಾವುದೂ ಇದರಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಕಕ್ಕಿಲಾಯ.—ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಎವಿಕ್ಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅರಿಯರ್ಸ್ ಏನು ಇರುತ್ತದೆ ಅದನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅದರಂತೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ರೈತರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ವಿನಂತಿ ಮಾಡುವುದು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಈ ಶಾಸನವನ್ನು ೧೯೬೧ ರಿಂದಲೇ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

ಈಗಾಗಲೇ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾಗುತ್ತ ಬಂತು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುವುದು ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಇದೇ ತರಹದ ಕಾನೂನು ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಐದು ಪಟ್ಟು ಮತ್ತು ಇಪ್ಪತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳು ಎಂದು ಸ್ಲಾಬ್ಸ್‌ಗಳಿವೆ. ಅದೇ ತರಹ ಇದರಲ್ಲೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ, ಬಾಂಬೆ ಟೆನನ್ಸಿ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಕರೆಗೆ ಕಂದಾಯದ ಐದು ಪಟ್ಟು ಮತ್ತು ಎಕರೆಗೆ ೨೫ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಎಂದು ಮಾಡಿ ಇದನ್ನು ೬೫ರಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಗಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷಕ್ಕೇ ಇದು ಸರಿಯಾಗದೇ ಹೋದರೆ ಇದನ್ನು ೧೯೭೩ನೇ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೨ನೇ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಎಂದರೆ ಮಾಹಾತ್ಮಗಾಂಧಿಯವರ ಜಯಂತಿಯ ದಿನದಿಂದಲಾದರೂ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದು ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ಹೆಸರಿಗೆ ನೀವು ಬಹು ಗೌರವ ಕೊಡುವವರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ೬೫ ರಿಂದಲೇ ಜಾರಿಗೆ ತರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. ಇಂದು ಇಂತಹ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಬಿಲ್ಲಿನ ಚರ್ಚೆಯಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಈ ಸಭೆಯ ಎರಡೂ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಇದು ನೋಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಆಸಕ್ತಿ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದು ಇದರಿಂದಲೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಅವರು ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ. ನಾವು ರೈತರ ಪರವಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವುದು ತಮಗೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದ ಜವಾಬುದಾರಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ಈ ಕಡೆಯವರಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಇಲ್ಲೀ ನಮಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಒಂದು ನಿರಾಶೆ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಇದರಿಂದ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

MR. DEPUTY SPEAKER.—Sri Lingappa's your colleague is not here. People living in glass House should not pelt stones.

SRI D. DEVARAJ URS.—This is a news to me. shall we take it that Sri Konandur Lingappa is the Leader of the Opposition ?

SRI M S KRISHNAN.—You may take it for his party ouly.

SRI D. DEVARAJ URS.—They were trying to say so may things. But the very same people are missing here.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ನಾವೇನೂ ತಮಗೆ ಆ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ ?

SRI D. DEVARAJ URS.—Sri Krishnan is a different man. He won unnecessarily walk out like others. I am happy he is totally different from other people, though they are having radical programme.

SRI M. S. KRISHNAN.—We are not sparing anybody. We were criticising Sri Veerendra Patil and others.

SRI D. DEVARAJ URS.—The real secret is they are not willing to hear the criticisms of others.

SRI G. MADE GOWDA.—We are fundamentally different from other parties. There is no need to raise any objection.

MR. DEPUTY SPEAKER.—It the hon. member does not understand, how can I held him ? Almost all the Congress '0' members are absent enblock. They want to avenge for yesterday's happening ; for that you agree.

SRI MADE GOWDA.—I feel sorry I do not accept it.

SRI D. DEVARAJ URS.—It is clearly indicative of the fact that they are likely to let you down at any time.

ಶ್ರೀ ಬಿ.ವಿ. ಕಕ್ಕಿಲಾಯ.—ಇದರಲ್ಲಿ ಸೆಕ್ಷನ್ ೧೦ನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಸೆಕ್ಷನ್‌ಗೆ ಒಂದು ಹೊಸ ಕ್ಲಾಸನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದೀರಿ, ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ರೆತನೇ ಭೂಕಂದಾಯ, ವಾಟರ್ ರೇಟ್ ಮತ್ತು ಇತರೇ ಸೆಸ್‌ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವ ದಿವಸದಿಂದ ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ರೈತರೇ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಿಂದ ರೈತರು ಭೂಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ಪಟ್ಟು ಗೇಣಿ ಕೊಟ್ಟು ಹಾಗೆ ಆಯಿತು. ಭೂಕಂದಾಯ ವಗೈರೆಯನ್ನು ಭೂಮಾಲೀಕರ ಮೇಲಿಂದ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಏತಕ್ಕೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಭೂಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಗೇಣಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಸೂಚನೆಯಾದರೂ ಇಷ್ಟೆ ಭೂಕಂದಾಯ ಮತ್ತು ಇತರೇ ಸೆಸಗಳ ಹೊರೆಯನ್ನು ರೈತರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಬಾರದು. ಯಾವ ದಿವಸ ರೈತರು ಭೂಮಾಲೀಕರಾಗುತ್ತಾರೋ ಆ ದಿವಸದಿಂದ ಅವರೇ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಆಗ ಗೇಣಿ ಕೊಡುವುದು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಭೂಮಾಲೀಕರೇ ಕಂದಾಯ ವಗೈರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿಯಮವಿದೆ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದರೆ ಗೇಣಿದಾರರೇ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ . ಈ ರೀತಿ ಗೇಣಿದಾರರ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಹೊರಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಅದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

೧೪ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್‌ನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಪದಗಳ ಬದಲಾವಣೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇಪ್ಪತ್ತು ರೈತರ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಜಮೀನನ್ನು ಸೆಕ್ಷನ್ ೧೪ರ ಪ್ರಕಾರ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಇತ್ತೋ ಆ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಈಗಿನ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಮೊಟಕು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಜಿನ್ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಎರಡು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ೧೨ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರಮಾನ ಇದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಜಮೀನಿನಿಂದ ೧೬ ಕಿಲೋ ಮೀಟರ್ ದೂರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ಅಂತಹವರು ತಮ್ಮ ಜಮೀನನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಇದರಿಂದ ಅನೇಕ ಜನ ರೈತರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರಿಜಿಂಪ್ಷನ್ ಅಪ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜನ ರೈತರಿಗೆ ಆಭದ್ರತೆ ಬಂದಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರೇಂದ್ರಪಾಟೀಲ್ ಅವರ ಸರ್ಕಾರ ಇದ್ದಾಗ ರಿಜಂಪ್ಷನ್ ಅಪ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್ ಎಷ್ಟಿವೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಜಿಲ್ಲಾವಾರು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈಗ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ೧,೭೬,೨೭೫ ಅಪ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್ ಇವೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ.—ವೀರೇಂದ್ರಪಾಟೀಲರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಂಕಿಗಳ ಸರಿಯೋ ಅಥವಾ ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಂಕಿಗಳು ಸರಿಯೋ? ನಾವು ಯಾವುದನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು?

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮಾನ್ಯ ಕಕ್ಕಿಲಾಯ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕಕ್ಕಿಲಾಯ.—ಈ ರಿಜಂಪ್ಷನ್ ಕಾಟ ಎಂಬುದು ಈಗಿನ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಿಂದಲೂ ಸಹ ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ಅವಕಾಶ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಕೇರಳಾ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರಿಫಾರಮ್ಸ್ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ರಿಜಂಪ್ಷನ್‌ಗೆ ಕೆಲವು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ರಿಜೆಂಪ್ಷನ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.—

> under "Resumption for personal cultivation from tenants holding more than ceiling area", it is stated "Provided that no small holder shall be eatitled to resume under this section any land in possession of a tenant who is a Member of the Scheduled Castes or Scheduled Tribes. Even small holders cannot resume land if the tenant is a man belonging to the Scheduled Castes/Scheduled Tribes".

ಇದು ಕೇರಳಾ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ರಿಜಂಷನ್‌ಗೆ ಇರುವ ಅಂಶ. ಮಿಲಿಟರಿ ಸರ್ವಿಸಸ್‌ನಲ್ಲಿರುವವರಿಗೂ ಸಹ ಕೆಲವೊಂದು ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕೇರಳಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಬಹಳ ರಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟೆಡ್. ಮಿಲಿಟರಿಗೆ ಆಫೀಸರ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ೩ ತಿಂಗಳ ಮೊದಲು ತನ್ನ ಜಮೀನನ್ನು ಗೇಣಿ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ, ನಂತರ ಒಂದು ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಪಾಪಸ್ ಬಂದರೆ ರೆಸ್ಯೂಮ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಈ ಆರ್ಮ್ಡ್ ಫೋರ್ಸಸ್‌ನಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನನ್ನದೊಂದು ಸಲಹೆ ಇದೆ. ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನೇನಾದರು ಹೇಳಿದರೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಮೊನ್ನಿನ ಯುದ್ಧವಾದ ಮೇಲೆ ಇವರುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೌರವ ಜನರಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ನನಗೂ ಸಹ ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೌರವ ಇದೆ. ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಆರ್ಮ್ಡ್ ಫೋರ್ಸಸ್‌ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜವಾನರುಗಳಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟು ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಕೊಡಬಹುದು ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅದೇ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. "ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್ಸ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ - ಅಗ್ರೇರಿಯನ್ ಸೆಕ್ಟಾರ್" ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ ಕೆಲವು ಆಫೀಸರ್‌ಗಳಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಜಮೀನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.—

> "Birla, a top monopolist owns in Lakkipur District—4,200 acres". Coming to these armed forces, it has been stated that Maj. Gen. Simne owns in Nainital District—5,000 acres and Air Marshal Arjun Singh owns in Nainital District, 2,500 acres I am giving two examples.

ಈ ರೀತಿ ಆರ್ಮ್ಡ್ ಫೋರ್ಸಸ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಾವಿರರು ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಜಮೀನನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

SRI D. DEVRAJ URS —If he has 4000 acres, then it is subject to ceiling. To the extent it is below the ceiling he will keep with him The only concession we propose to give is when he is in service, he will be allowed to give land for cultivation to the tenants. Then he can resume the land up to a point only. We cannot allow him to resume 4000 acres.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿ ಕಕ್ಕಿಲಾಯ.—ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ರೈತರ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಜಮೀನನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಜವಾನರು ಏನಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಯಾವರೀತಿ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಯಾವ ರೈತರ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಇದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಸೆಕ್ಷನ್ ೧೪ರಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

SRI M. S. KRISHNAN —Round about Bangalore, lands have been given to some officers of the Army to the extent of 300—400 acres and just because this Bill is talked of, I learn that some of them are trying to bifureate and trying to form societies including some Ministers.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿ ಕಕ್ಕಿಲಾಯ.—ಸೆಕ್ಷನ್ ೧೪ರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ವಿಧವೆಯರೂ, ಅವಿವಾಹಿತ ಸ್ತ್ರೀಯರು, ಅಪ್ರಾಪ್ತವಯಸ್ಕರು ಇವರುಗಳಿಗೆ ವಿನಾಯ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೂ ಅನುಕಂಪ ಇದೆ ಅವರಿಗೆ ೫ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆಸ್ಯೂಮ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮೈನರ್ ಆದವರು ೧೪ ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯ ಪೂರ್ತಿ ಆದಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ೫ ವರ್ಷಗಳ ತನಕ ಭೂಮಿಯನ್ನು ರೆಸ್ಯೂಮ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ. ಟೆನೆನ್ಸಿ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅಸ್ಥಿಂದು ದೀರ್ಘಕಾಲದವರೆಗೆ ಚಾಲ್ತಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದು

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿ ಕಕ್ಕಿಲಾಯ).—

ಅಷ್ಟು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ ಟೆನೆನ್ಸಿ ಕಂಟಿನ್ಯೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಕೊಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಮೈನರ್ ಮಕ್ಕಳು ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಅವರು ಗೇಣಿದಾರ ಕೊಟ್ಟ ಗೇಣಿಯಿಂದಲೇ ಜೀವನ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಗೇಣಿದಾರನಿಂದ ಜಮೀನನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ಕೇಳದೇ ಇರುವುದು ರೈತನಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮೈನರ್ ಮಕ್ಕಳು ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಅವರು ರೈತರಿಂದ ಜಮೀನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಬಾರದು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಭೂಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ಇಂಥಾ ಮೈನರ್ ಮಕ್ಕಳು ಆಗಿದ್ದು ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದಂಥವರಿಗೆ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಈಗ ೬೦—೬೫ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾದವರಿಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ದುರ್ಬಲರಾದವರಿಗೆ ಯಾವರೀತಿ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಆದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಈ ಕಾನೂನಿನ ಉದ್ದೇಶ ಈಡೇರುವುದಿಲ್ಲ. ಜೆ. ಸಿ. ಕುಮಾರಪ್ಪನವರು ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ಶಿಷ್ಯರು. ಗಳನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಕೊಟ್ಟಂತಹ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ "The end should be to eliminate exploitation of one section of people by another section. ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಪ್ರಕಾರ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಕೋ ಆಪರೇಟೀವ್ ಫಾರ್ಮಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಕಲೆಕ್ಟೀವ್ ಫಾರಂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಇದೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅದೇನು ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಗಂಡಾಂತರ ಏನೆಂದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಎಂದೇ ಕಡೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಬಾರದು. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವಂತರ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಾನೂನು ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜಅರಸ್.—ಈಗ ರಷ್ಯಾದೇಶದವರು ಎಷ್ಟು ಟನ್ ಆಹಾರಧಾನ್ಯವನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿರಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಬಿ ವಿ. ಕಕ್ಕಿಲಾಯ.—ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈಗ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಸಲ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಕೆಲವು ಸಲ ಎಕ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

SRI D. DEVARAJ URS.—11 billion dollars worth of wheat they are importing from America

SRI M. S. KRISHNAN.—But still there is not a single man who is starving. There is no person without shelter. Let us not speak about other countries.

SRI D. DEVARAJ URS.—Do not try to sell things you have borrowed from another country.

SRI M. S. KRISHNAN.—You should not try to bellittle another country. You must try to learn. You are not prepared to learn.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿ. ಕಕ್ಕಿಲಾಯ.—ಭೂಸುಧಾರಣೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜೆ. ಸಿ. ಕುಮಾರಪ್ಪನವರು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಅಧ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿರುವ ತಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಆಳವಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಸೋವಿಯಟ್ ಯೂನಿಯನ್‌ರವರು ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬಂದಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇವು ಬಂಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾವಲಂಬಿಗಳಾಗುವ ವಿಚಾರಕ್ಕೂ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ವಿಚಾರಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧಕಲ್ಪಿಸಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗವಿಲ್ಲ. ಈಗ ಇರುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಏನೆಂದರೆ ಈಗ ರೈತರ ವಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜಮೀನನ್ನು ಅವರಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ರೀತ್ಯಾ ೧,೭೬,೦೦೦ ಅರ್ಜಿಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಇವೆ. ರೈತರಿಂದ ಜಮೀನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ತರುವುದರ ದಾರಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳುವವನೆ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯನಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ತತ್ವವನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಸೆಕ್ಷನ್ ೨೨ ಮತ್ತು ೨೩ಕ್ಕೆ ಮಾಡಿರುವಂತಹ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳ ಬೇಲೆ ಒಂದರಡು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

4-30 P. M.

ಈಗಾಗಲೆ ರಿಸ್ಯೂಮ್ ಮಾಡಿರುವ ಜಮೀನನ್ನು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೋಸ್ಕರ ರೈತನಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡರೋ ಆ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸದೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ರೈತನಿಗೆ ವಾಪಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹಿಂದೆಯೂ ಇತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಹ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿ ವಾಪಸ್ಸು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಸುಲಭವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವಂತೆ ಈಗ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾದ ವಿಚಾರ. ಆದರೆ ನಾನ್ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಪರ್ಪಸಸ್‌ಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ಬಿಡುಸುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿನ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಇತ್ತು. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಜಮೀನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನಾನ್ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಪರ್ಪಸ್‌ಗೋಸ್ಕರ ಅದನ್ನು ಬಿಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಆ ಜಮೀನನ್ನು ನೀವು ಸರ್ಪ್ಲಸ್ ಪೂಲಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ. ಹೀಗೆ ಅದು ಸರ್ಪ್ಲಸ್ ಪೂಲಿಗೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ, ಪುನಃ ಹಂಚುವಾಗ ಅದೇ ರೈತನಿಗೆ ಆ ಭೂಮಿ ಬರುತ್ತದೆಯೇ. ಅಥವಾ ಸಿಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಿಯಾರಿಟಿ ಮೇಲೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಹೋಗಬಹುದು. ನನ್ನ ಕೇಳಿಕೆ ಏನೆಂದರೆ ಇಂತಹ ಜಮೀನನ್ನು ಬೇರೆ ಜಮೀನು ಜೊತೆಗೆ ಸರ್ಪ್ಲಸ್ ಪೂಲಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬಾರದು. ಇದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಟ್ಟು ಹಿಂದೆ ಯಾರಿಂದಪಡೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದರೋ, ಅವರಿಗೆ ಸಿಗುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಜಮೀನು ಸರ್ಪ್ಲಸ್ ಪೂಲಿಗೆ ಬರುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಸಹ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಬೇರೆ ಸರ್ಪ್ಲಸ್ ಜಮೀನಿಗೆ ಕೂಡ ಸೆಕ್ಷನ್ ೭೨ ರ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಈ ಜಮೀನನ್ನು ಇಂತಹ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಬೇಕೆಂದು ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ಆ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಲ್ಲ. ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿಯೂ ನ್ಯಾಯವಲ್ಲದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಕೆಂದು ಪಡಕೊಂಡು, ಆ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಅವನಿಗೆ ಕೊಡುವ ಪರಿಹಾರದಲ್ಲಿ ಕಡಿತ ಮಾಡಬೇಕು. ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ, ಆ ಪರಿಹಾರದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಅಂಶದಷ್ಟು ಕಡಿತ ಮಾಡಿ, ಅದೇ ರೈತನಿಗೆ ಆ ಜಮೀನನ್ನು ವಾಪಸ್ ಮಾಡುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೂ ಸೀಲಿಂಗ್ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸೀಲಿಂಗ್ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಮಾಜಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅನೆಕ್ಷರ್ ಕೊಟ್ಟು ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಸೀಲಿಂಗ್ ಇದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಸೀಲಿಂಗ್ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ ಒಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಬೇರೆ ಯಾವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸೀಲಿಂಗ್ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಸೀಲಿಂಗ್ ಲಿಮಿಟ್ ಇರುವಂತಹ ದೇಶ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವೆಂದು ಈ ಪಟ್ಟಿಯಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಮ್ಯಾಕ್ಸಿಮಂ ೨೦ ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಭೂಮಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಈ ಸೀಲಿಂಗ್ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಡಿರುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿದರು. ನಾನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುವಂತದ್ದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಇನ್ನೂ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುವಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ನೀವು ಅರ್ಬನ್ ಪ್ರಾಪರ್ಟೀಸ್ ಮೇಲೆ ಸೀಲಿಂಗ್ ಹಾಕುವವರೆಗೆ ಭೂ ಹಿಡುವಳಿಯ ಮೇಲೆ ಸೀಲಿಂಗ್ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕು ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಜಾಸ್ತಿ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಹಕ್ಕು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ರೀತಿಯು ವಾದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಬಂದಿದೆ, ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಯಾವುದೇ ಶಾಸನ ಬರುವಾಗ ಕೂಡ ಬಂಡವಾಳಗಾರರನ್ನು ಅಥವಾ ಬೇರೆ ವರ್ಗದ ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು, ಇಂಥ ಜನರು ಇರುವಾಗ ಏಕೆ ಈ ಭೂಮಾಲಿಕರ ಬಗ್ಗೆ ಕತ್ತರಿ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ನಾನು ಇವತ್ತು ಅರ್ಬನ್ ಸೀಲಿಂಗ್ ಹಾಕುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ರೀತಿಯು ವಾದ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈಗ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣವಾಯಿತು. ಆದು ಆದಮೇಲೂ ಅದನ್ನು ವಿರೋಧ ಮಾಡುವವರೇ ಇವತ್ತು ಪರವಾಗಿ ಹೇಳುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅರ್ಬನ್ ಸೀಲಿಂಗ್ ಹಾಕಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬ್ಯಾಂಕು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿನವರೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಬ್ಯಾಂಕ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಆಗುವವರೆಗೆ ಏನೂ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಈಗ ಅರ್ಬನ್ ಸೀಲಿಂಗ್ ತಂದು ಎತ್ತಿಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ವಿದೇಶೀ ವ್ಯಾಪಾರಗಾರರ ಹಾಗೂ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಬಂಡವಾಳಗಾರರ ಕಂಪೆನಿಗಳಿವೆ. ಅವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಏನೇನು ವ್ಯವಹಾರ ಬೇಕೋ ಅದನ್ನೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಲಿ. ಅದನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ಣ ಸಹಕಾರವಿದೆ. ಆದರ ಜೊತೆಗೆ ಅರ್ಬನ್ ಸೀಲಿಂಗ್ ಮಾಡಿದರೆ ಆದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ.

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿ. ಕಕ್ಕಿಲಾಯ).—

ಕೆಲವರು ಇದಕ್ಕೆ ತಡೆಯಾಜ್ಞೆ ತರುವ ಒಂದುವಾದ ಹೂಡಬಹುದು ಭೂಮಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ಒಂದು ಸಾಧನ. ಅರ್ಬನ್ ಸೀಲಿಂಗ್ ಆದಾಯಕ್ಕೂ ಇದಕ್ಕೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ ಬರೀ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂಶ ಹೋಗಬಹುದು. ಇದೇ ಹಣ ಬಂಡವಾಳವಾಗಿ ಅವನ ಸ್ವಂತ ಖರ್ಚಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಒಂದು ಭಾಗ ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ಉಸಕರಣವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಾಟಾಗಬೇಕು ಆದರೆ ಭೂಮಿ ಹಾಗಲ್ಲ. ಭೂಮಿ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಒಂದು ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಈ ಉತ್ಪಾದನೆ ಸಾಧನ ಕೆಲವೇ ಮಂದಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಡ್ಡೀಕರಿಸಿದ್ದರೆ, ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಇಂಥ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅಂತರವನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ಕಾನೂನು ಬರೀ ಕಾಗದದಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾದರೆ ಇಲ್ಲಿರುವ ಅಂತರ ತೊಡೆದು ಹಾಕಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬಹುದು. ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಪರಿಮಿತಿಯನ್ನು ಹಾಕುವ ಎಲ್ಲಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ಮೊದಲಿದ್ದುದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿರುವುದು ಬಹಳ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾದದು. ಇದರಿಂದ ನನಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಈಗ ೧೦ ರಿಂದ ೧೮ ಎಕರೆವರೆಗೆ ಮೊಸಲಾಗಿ ಸೀಲಿಂಗ್ ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಂ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡೋಣವೆಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬರುವ ಮೊದಲು ಹೇಳಿದೆ, ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸದಸ್ಯರು, ಮೈಸೂರಿನವರು ಚಳುವಳಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ವಾದ ಹೂಡಿದ್ದಾರೆಂದು. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ೧೮ ಎಕರೆ ಮಾಡಿದರು. ೧೮ ಎಕರೆವರೆಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಚಳುವಳಿ ನಡೆಸುತ್ತೇವೆಂದು ತಿರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಇದನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ೧೮ ಎಕರೆ ಸೀಲಿಂಗ್ ತಾವು ಹಾಕಿದರೆ ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಜನಗಳಿಗೆ ಬಾಧಕವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲು ನೋಡೋಣ. ಮಾನ್ಯ ಕಂದಾಯ ಸಚಿವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದ ೩ ಕೋಟಿ ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ ಬರೀ ಶೇಕಡ ೩ ರಷ್ಟು ಜನರು ಈ ೧೮ ಎಕರೆ ಸೀಲಿಂಗ್ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಮೀನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ೪ ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಉತ್ಪನ್ನ ಬರುವುದು ಬೇರೆ ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ಶೇಕಡ ೩ ರಷ್ಟು ಜನಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತೊಂದರೆ ಇದ್ದರೆ ಯಾರೂ ಕಂಬನಿ ಸುರಿಸಬೇಕಿಲ್ಲ. ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈಗಿರುವ ಸೀಲಿಂಗ್ ಪ್ರಾವಿಷನ್ಸುಗಳನ್ನು ಎಗ್ಜೆಂಪ್ಷನ್ಸುಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಲೂಪ್‌ಹೋಲ್ಸ್‌ನ್ನು ತೆಗದು ಹಾಕಿದರೆ ೯ ಕೋಟಿ ಎಕರೆ ಜಮೀನು ವಿತರಣೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಇವತ್ತು ನಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ೪ ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಹಂಚಿಕೆಗಾಗಿ ಇದೆಯೆಂದು ಕಂದಾಯ ಸಚಿವರು ಹೇಳಿದರು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ವ್ಯಸನವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಸೀಲಿಂಗ್ ಹಾಕುವಾಗ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಜಮೀನುದಾರರು ಕೋಪಮಾಡಬಾರದು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರು ಒಂದು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದರಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಜಮೀನುದಾರರಿಗೆ ಗೇಣಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ರೈತರಲ್ಲಿ ೧೦೦ಕ್ಕೆ ೬೯ರಷ್ಟು ಭಾಗ ರೈತರಿಗೆ ಜಮೀನಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ೧/೪ ಎಕರೆಯಿಂದ ೨ ಎಕರೆಗೆ ಜಮೀನು ಇದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ದುಡಿದು ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ ಪೋಷಣೆ ಮಾಡಿ, ಜಮೀನುದಾರರಿಗೆ ಉಳಿದುದನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನ್ಯಾಯ ನೋಡಿದರೆ ಇವತ್ತು ಸೀಲಿಂಗ್ ಇರಬೇಕಾದ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಜಮೀನನ್ನು ರ್ಯಾಷನಲೈಜ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಇರುವ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಂಶ ಅಂದರೆ, ಶೇಕಡ ೩ರಷ್ಟು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಉಳುಮೆಗಾರರ ಭಾಗೆ ಆದರಕ್ಕೆಬಿದೆ. ಈಗ ಒಟ್ಟು ಶೇಕಡ ೭೯ ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಅವರ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ೯-೧೦ ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಜಮೀನಾದರೂ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ಲೆಕ್ಕ ಹುಡುಕಿ ಹೇಳೋಣವೆಂದರೆ ಸಮಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಅಂತರವನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ೨ ಎಕರೆ ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇವತ್ತಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಬಾರದು. ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ದ್ರೋಹ ಮಾಡಬಾರದು. ಜಪಾನಿನಲ್ಲಿ ೩ ಎಕರೆ ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಯು. ಎ. ಆರ್. ನಲ್ಲಿ, ಖಿಶಿರಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಿದಂಥ ಸೀಲಿಂಗ್‌ನ್ನು ೬೯ರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಾಂಶಕ್ಕೆ ಕಟ್‌ಮಾಡಿದರು. ಮೊದಲು ಕೊಟ್ಟಾಗ್ಯೆ ಎರಡಾಣೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅರ್ಧಾಂಶ ಭೂಮಿ ತೆಗದುಕೊಂಡರೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರಪಾಟೀಲ್ ರವರು ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ಯಾರ ಕೈಯಿಂದಲೂ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಮಾಡಿ. ನೀವು ೧೦ ಎಕರೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು ೧೦೦ ಎಕರೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದರೆ ಒಂದೆರಡು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಆ ಷುಗರ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗೆ ೧೦೦ ಎಕರೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಆ ರೀತಿ ಕೊಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಅಗ್ರಿಕಲ್ ರ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಇದೆ. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಪಾಟೀಲ್‌ರವರೂ ಇದ್ದಾರೆ.

ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರೀಸರ್ಚ್ ಸ್ಟೇಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಈಗ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವಾಗ ಸಮಾಜವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಬೇಡವೇ ? ಆ ಜವಿಮನು ಇದ್ದುದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಅನುಕೂಲ ಇದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ, ಅದನ್ನು ಮಾಡಲಿ. ಕೋಕೋನಟ್, ಅರಕನಟ್, ಪ್ಯಾಡಿ, ರೀಸರ್ಚ್ ಸ್ಟೇಷನ್, ಕ್ಯಾಷಿಯೋ ರೀಸರ್ಚ್ ಸ್ಟೇಷನ್, ಷುಗರ್ ಕೇನ್ ರೀಸರ್ಚ್ ಸ್ಟೇಷನ್, ಸಿಟ್ರಸ್‌ಫಾರಂ ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಜನರಿಗೆ ಹಾಗೂ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕೊಡಿ. ಆದರೆ ಷುಗರ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳಿಗೆ ೧೮೦ ಎಕರೆ ಕೊಡಬಾರದು.

ತಾವು ಇನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೋಆಪರೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಸಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಸಮಾಜ ತತ್ವದ ಪ್ರಕಾರ ಇರತಕ್ಕೆ ಭೂ ವಿಸ್ತೀರ್ಣದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆಲ್ಲಾ ಸಮಪಾಲು ಸಿಕ್ಕಬೇಕು ಎಂಬುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಆಸೆಯಾಗಿರುವಾಗ ಈ ಒಂದು ಸೋಗಿನಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಮತೆ ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಅದೇ ಹಳೇ ರಾಗವನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾ ಭೂಮಿ ಇದ್ದವರಿಗೇ ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಕೋಆಪರೇಟೀವ್ ಫಾರ್ಮಿಂಗ್ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ ಸರಿಯಲ್ಲ ಡೆಮಾಕ್ರೆಸೀಲಿ ಕೋಆಪರೇಟೀವ್ ಫಾರ್ಮಿಂಗಂಗಳು ಇರಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ಆದರೆ ಅದರ ನೆಮೂನೆ ಬೇರೆ ಈ ದಿವಸ ಈ ಕೋಆಪರೇಟೀವ್ ಫಾರ್ಮಿಂಗಿನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹಳೇ ಪಾಳ್ಳೇಗಾರರೂ ಮತ್ತು ಬಂಡವಾಳಷಾಹಿಗಳು ಆಳಿಸಿ ಹೋಗಿ ಹೊಸ ಪಾಳ್ಳೇಗಾರರೂ ಬಂಡವಾಳ ಷಾಹಿಗಳೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸಧ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ಕೋಆಪರೇಟೀವ್ ಫಾರ್ಮಿಂಗುಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ಕೋಆಪರೇಟೀವ್ ಫಾರ್ಮಿಂಗು ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರು ಸದಸ್ಯರಾಗಿರತಕ್ಕವರು ? ಗಂಡ, ಹೆಂಡತಿ, ಮಗಳು, ಅಳಿಯ, ಸೊಸೆ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಸದಸ್ಯರೋ ? ಇಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಧ್ಯಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಇದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತನ್ನು ಆಡಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ಇರತಕ್ಕ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಭೂತ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಬೇಕು. ಅಂದರೆ ನಾನೀದಿನಸ ತಮಗೆ ಆ ಚೈನಾ ಅಥವಾ ರಷ್ಯಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವಂಥ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತನ್ನಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಉಂಟಾಗಿರತಕ್ಕ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿಕ ಮನೋಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುತ್ತೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಸರಹದ್ದಿನಲ್ಲೂ ಒಂದು ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಒಂದು ಟ್ರೈಬುನಲ್ಲನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ತಾಶೀಲ್ದಾರ ಮತ್ತು ಭೂಹೀನರ ಪರವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಹರಿಜನ ಸದಸ್ಯರು ಪಂತ್ತು ಒಬ್ಬ ಗಿರಿಜನ ಸದಸ್ಯರು ಹೀಗೆ ಮೂರು ಜನರ ಒಂದಂ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದು ಈ ಶಾಸನ ಹೇಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸಮಿತಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ವೇಳೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ, ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿದ್ದಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

STATEMENT OF THE CHIEF MINISTER

Re :—Scarcity Conditions in the State and measures taken up by Government.

MR. DEPUTY SPEAKER : Hon. Chief Minister will make a Statement on the scarcity conditions in the State.

SRI D. DEVARAJ URS : Sir, the statement is a big and long one and I crave the indulgence of the House to read it.

The Statement is Reproduced below.

(Sri D. Devaraj Urs).—

Hon'ble members might remember that before the House adjourned for the short recess on the 5th of this month, I gave them an account of the steps taken by the Government to meet the situation arising from the drought conditions over the major part of the State. The Government of India convened on the 11th of August a conference of Chief Secretaries and other officers of State Governments to Discuss the strategy to deal with the drought conditions. I was also in Delhi at that time and discussed some aspects of the situation with the Central Ministers. Subsequently a Senior Officer of the Central Government visited the State in connection with the special agriultural production programmes to be undertaken on an emergency basis to make good the short-fall in the production of foodgrains. Shri A. P. Shinde, Union Minister for Agriculture is visiting the State tomorrow for a further discussion on this subject and for finalising the State's Programme.

My colleagues, the Hon'ble Minister for Finance and the Hon'ble Minister for Revenue have toured some of the worst affected parts of the State and conveyed to me and to my colleagues their impression of the situation and the adequacy of the arrangements made to meet it. In the light of these developments the State Government have decided on the further programme to meet the situation and I would like to take the House into confidence about what we propose to do.

We were hopeful that in the first half of August we would have some favourable rains and that it might be possible to retrieve the situation at least partially in substantial parts of the affected areas. Except, however, for a few showers in the Southern most Districts there has been no rainfall beneficial to agricultural operations and the situation in the affected areas has worsened. Also conditions akin to scarcity have begun to appear even in the Districts which we had considered to be safe a fortnight back.

After the tours of my colleagues in the affected areas the Government took a decision to release a further sum of Rs. 3. 5. crores for relief works in these areas and this amount has been distributed as follows :—

1.	Bijapur	...	Rs. 50 lakhs
2.	Gulbarga	...	Rs. 50 do
3.	Bidar	...	Rs. 25 do
4.	Belgaum	...	Rs. 25 do
5.	Dharwar	...	Rs. 25 do
6.	Raichur	...	Rs. 25 do
7.	Bellary	...	Rs. 25 do
8.	Chitradurga	...	Rs. 25 do
9.	Kolar	...	Rs. 20 do

10.	Tumkur ...	Rs.	15	do
11.	Bangalore ...	Rs.	15	do
12.	Shimoga ...	Rs.	5	do
13	Hassan & Mysore ...	Rs.	15	lakhs each
14.	Mandya and Chikmagalur ...	Rs.	10	lakhs each

These amounts are in addition to the sum of Rs. 1 crore released on the 2nd August for relief works. I had informed the House on the 5th that in addtion to the Rs. 1.5. crores *i. e.*, one crore for relief works and 50 lakhs for loans released upto that date we will be releasing an equivalent amount. In view of the worsening conditions we have decided to release Rs. 3. 5 crores as against Rs. 1.5 crores I had promised.

Government are fully aware that mere release of funds by itself will not result in giving the people x the relief they need. The amounts allotted by Government will have to be re allotted to the lowest administrative units viz., the talukas, the works to be undertaken selected and the agency for its execution decided. Some delay in these process was noticed by my colleagues during their tours and we have taken action to see that these delays are eliminated. We shall see that the responsibility for implementing Government's direction both in the spirit and in the letter is brought home to those charged with executing the relief works programme. In particular, definite instructions have been issued that there should be adequate number of works started to provide employment to every person who offers himself for work. In particular it has been emphasised that no person in need of work should be made to go more than 5 miles from his village to reach his works spot. The Departmental rules have been relaxed wherever necessary to expedite starting of these works.

One of the important measures of protecting the vulnerable areas against the effects of scarcity, would be the provision of irrigation works to the extent it is possible. In some of the areas, the only irrigation works feasible are small irrigation works. Even these are uneconomical on the basis of the prescribed criteria. We have already enhanced the cost per acre in the scarcity areas from Rs. 1250 to Rs. 1,500 Government has now taken a decision to permit irrigation works being taken up in the scarcity areas provided the cost per acre does not exceed Rs. 2000 This relaxation may enable a substantial number of minor irrigation works being undertaken in the scarcity areas. This will serve a double purpese viz., providing employment in the current year and protection during future years.

When I last spoke to you on this subject, I have already told you of our plans to meet the shortage of drinking water in the affected areas. There have been numorous requests to Government to send high speed drilling rigs to these areas to sink wells. We have got only a limited

(Sri D. Devaraj Urs).—

number of these rigs in the State and it will not be possible for effective action to be taken in all these villages utilising these rigs and drinking water provided in all the affected villages within a period of a week or 10 days which is the need of the day. The Deputy Commissioner have again been directed to adipt the conventional methods of dealing with this scarcity situation by (1) deepening of the existing wells, (2) sinking of temporary wells in valleys and tank beds, (3) transporting of water from the nearest place where it is available in places where the deepending of wells or sinking of temporary well is not possible.

As I mentioned earlier, the ceiling limit for deepening of a well is Rs. 3000 and a specific sum out of the amount allotted to each district has been set apart for this purpose.

I had informed the Hon'ble Members that we had moved the Central Government a Central assistance of Rs. 13.00 crores. We have had to reassess our requirements in view of the worsening of the conditions during the last fortnight and we have now drawn up a programme which will cost Rs. 16.50 crores in all. This programme is being discussed with Shri Shinde when he comes here tomorrow and we are going to urge with the Central Government to release atleast Rs. 8.00 crores for immediate needs. The total amount we have released for relief works in scarcity areas so far comes to nearly Rs. 6.00 crores and in the present financial position we cannot bear this burden without running into an over-draft again. I am going to make a special plea to the Government of India and also take up the matter with the Union Finance Minister and the Prime Minister at the appropriate stages. I would, however, like to assure the Hon'ble Members that our implementation of the programme will not be made dependent on the release of Central assistance. The programme we have indicated will be continued and will be intensified if necessary, so that the situation is fully and adequately met.

5.00 P. M.

SRI D. DEVARAJ URS.—In this conection, I wish to say something about the criticisms made outside the Legislature. There was a criticism from one of the leaders of the Congress-O party which I read in the press that Government of Mysore has asked only a paultry sum of Rs. 13 crores whereas other States have asked for 30 crores or 50 crores or even more. I only wish to point out here that I would like to be realistic in so for as making the assesment and also the capacity to spend the amont. I am also aware that the people in Government of India handling the situation are not so incompetent or ignorant as we think them to be. They know

the situation; they know what is what; even if I were to exaggerate and ask for 50 crores I am sure that would not carry conviction to the Government of India and every where before the Government of India releases finanees they go to the place and make on the spot assessment and they only release funds. I also know of an instance, when we passed a resolution unanimously stating that we want 20 crores, I don't know how much we got actually. I don't know then whether Mr. Veerendrao Patil was there or Mr. Nijalingappa was there as the Chief Minister. But did we get 20 crores? No. A gain I don't believe in exaggerating or asking for more mony and thereafter not even able to spend it unless we simply go on distributing the moeny to every individual, and that may not be possible Again in the year 1965-66 when there were draught conditions which was said to be worst possible draught conditions in many of the areas to our remembrance, what was the money spent in Mysore State then? Of course, I don't wish the draught conditions to continue. But to meet the situation I think the Govenment of Mysore, for the first. time, has spent much amount when compared to the amounts spent during the previous occasions when there were similar draught condi tions So, when we make an assessment we have to be realistic and then I am one of those who belive in making real assessment and talk only of realities. Just because Government of India is there to help and if we go on making demands and if they don't give us, what are we to do? I have the confidence that the Government of India will come to our help, but at the same time, they too would like the State Goverments to be realistic. So, this is not an occasion merely to ask for. moreover, what we have osked is based on the expenditure and outlay we incurred on previous occasions and also based on the needs of the situation obtaining to-day. Instead of Rs 13 crores we may ask for say Rs. 15 crores or so. No doubt, other States might have asked for more. But I don't know whether they would get so much or not.

SRI M. S. KRISHNAN;—Just like Trade Union movement. Bihar Government did it and I don't know how much they actually got. There their demand was for Rs. 80 crores. They must have got something less than that. Anyway, they got subtantially.

SRI D. DEVARAJ URS:—But I would like to know whether you know the figures?

SRI M. S. KRISHNAN;— No.

SRI D. DEVARAJ URS;—Then there is no point. Therefore I was telling that I am one of those who believe that as long as the State Government's assessment is nearer to realities, to that extent, there would be greaher appreciation at the central level and to that extent my task also would be easy with the Centre.

I had indicated in my statement on the 5th that the State Land Development Bank will be implementing a programme for granting loans for sinking 4000 wells in the affected areas. Even then the

(Sri D. Devaraj Urs).—

Bank has assured us that the number will not be limited to 4000 and more wells will be provided if there are applications. The Government has now requested the S. L. D. B. to step up its programme so as to reach a target of 10,000 wells in the affected areas during this year. This will involve a totals out-lay of Rs. 5.00 crores on the wells and of above Rs 3.5 crores on the pump sets. The Government propose to make a share capital contribution of Rs. 2.5 crores to the State Land Development Bank. The rest of the funds for implementing the programme will be found by the Bank itself.

There have been some complalints that the procedure for obtaining a loan for a well from the Primary Land Development Bank is time-consuming. Government have issued intructions that the time involvd in the various stages should be reduced to the minimum and that the processing of these applications should be expedited by a periodical meeting of the principal officers concerned namely, the Tahsildar, the B.D O., tee Sub-Registrar and the Branch Manager of the P. L. D. Bs. I can assure the Hon'ble members that if this rivised procedure is implemented the delay will be limited to the minimum and the applications will be dealt with expeditiously.

More provision of relief works which will give some wages to the affected pepole will not by itself solve their problem unless ade quate quantities of food-grains are made available to them at reasonable prices and within their reach, The Food Department has already taken steps to activiee and improve the distribution system in rural areas. In the badly affected areas there will be atleast one Fair Price shop for each Panchayat. Arrangements will be made to keep a minimum stock of 20 quintals in each of the fair-price Depots and an addational stock of 200 quintals in each Taluk head quarters, The Food Corporation of India has been requested to release 1,00000 tons of wheat for distribution in the State during the next three months and to buid up adequate stocks at its depots at Hubli, Gulbarga, Raichur, Bellary and Bangalore To meet the immediate situation arising from the concentration of the stocks in the South, arrangements are being made to transport grains bythe quickestposible means. 100 lorries will be engaged to move the grains from Hubli to Bijapur and 2000 tons of wheat are on the move from Bangalore to Gulbarga. Forthe time being we have to depend mostly on wheat released by the Government of India to feed these areas Simultaneously we have launched a drive to acquire stocks of locals grains both from the licensed dealears using the powers of requistionsing and by seizure of stocks from hoarders. Substantial progress has been achieved in the requisitioning of stocks during the past 10 days and the tempo will be stepped up. Seizure of illegal stocks is also

proceeding. For this work to proceed successfully Government will require the cooperation of the the public also by bringing to the notice of the officers, the places where and the persons with whom large stocks are held unauthorisedly. I would also like to take this opporunity to appeal to the Trade not to exploit the situation so to make unwarrented porfits. Merchants can come to to rescue of the situation by selling the availble stocks at reasonable priccs. I would also like to caution them that if any anti-social activities like hoarding, black-marketirg and porfiteering are indulged in, Government will come down with a very heavy hand on the persons concerned whoever they might be.

Here again, I am aware of the criticism that has started after we started taking stringent action in accordance with acquisition and requisition order. The criticism appears to me to be now withhout giving notice or withhout giving warning to the traders the Government have all of a sudden started taking action. I would like ty tell the logic behind the argument. The logic is this; that these merchants were used to this kind of going on with the trade as they liked inspite of the rules and regulations and other needs being there in the field. But Government somehow did not take recourse to these measures; they did not ask them even to take licences; they did not requisition for 3-4 years; they did not resort to acquisition and sometimes they did not take even the levy grains. So all of a sudden it appears as if the Govenment is acting capriciously. That means that it is not an illegal act on their part. It is described capricious because according to the logic behind this argument which has been sponsored by certain mambers I am sorry to say members of the South.....

SRI H. D. DEVE GOWDA.—Will the Hon'ble Chief Minister kindly name them?

SRI D. DEVARAJ URS—I do not like to do that, because it has not been said here. They say capricious because, according to them we should have given a notice or a warning, and all along Government kept quiet last year and also previously. Anyway that is the argument. I am saying this because I know there may shortly come a time starting that Government has become capricious. It is something like saying that if there is a thief, whether there is the Criminal Procedure Code or not, he was going on with his profession because we had winked at it and all of a sudden this Government comes and catches the thief and should he not be given a warning before catching? This is what some pepole want. I do not think the Hon'ble Houae agrees with that kind of reasoning or logic. There may be several cases where we may have to differ from what we do.

SRI. H. D. DEVE GOWDA :—I want to know from the Hon. Chief Minister whether any member from our group had met him and if so, will he kindly mention his name ?

SRI. D. DEVARJ URS :— I do not like to mention the names of the members. But I may tell it for his information that none from the otherside had met me. I must confess this without any hesitation.

SRI H. D. DEVE GOWDA : — You mentioned that levy collection during the previous four years was not so stringent. Will you kindly furnish the information regarding the target fixed yearnwise and actual collection ? If you furnish this information it will be possible to know whether they have taken any steps to actually meet the requirement of the State so far as the collection of this levy is concerned.

SRI D. DEVARAJA URS :— Sir, I am not trying to find fault with happened or what did not happen previously but I am merely stating the logic or the reasoning behind what they were doing. I have not the least intention to show that they did not do this or that. I am concerned with meeting the situation on hand. I am not worried about the past events. Nevertheless, now that the Leader of the Opposition has asked me to furnish that information, I shall furnish that information after sometime. It is not my intention to say what others did not do. But when I am charged that the act is capricious, I have to deny it. I may assure the House that none from the Opposition side have said it. Now that the Leader of the Opposition has made it very clear, I need not dwell at lenght. The only point is : anybody in the House will agree with me that if I have to do this, I have do it in a sudden way only ; otherwise, they have got so many methods and means to adopt even to hide the things. It is not as if this situation has developed upruptly, Yesterday or the previous day. The doubt conditions are there since more than a month and they are carrying their trade as and when conditions worsen, they go on increasing the rate of jowar from Rs. 85 to 95, 100 and it has gone to Rs. 130. This increase has taken place within a course of two months It this way the trade should behave ? If we requisition or pounce upon them suddenly and try to catch the hoarders ; is it the fault of the Government ? On the other hand, I expect everyone in the State who is really concerned with the woes of the pepople, will appreciate the Government's stand.

I may tell the House, we may have to resort to such things more and more, may be if any influential people are likely to be caught, I am sorry I cannot help them, whether of any caste or creed or group or region. I can assure this House, we have nobody in view except the interests of the people. I do not mind who that person is—he might be my own kith and kin, so far as Government

work is concerned, so far as the enforcement of this law is concerned, with a view to regulate the foodgrains to the market, we will be as strict as possible. I once again appeal to this House to completely give their help and cooperate with us so far as this aspect of Government actions are concerned.

In addition to meet the situation arising from the failure of rains and the shortage of food grains in the rural areas we have to launch on massive programme to make up the short-fall in the agricultural on a production arising from the failure of Kharif crop over a large portion of the State. It is estimated that the recent drought conditions may result in a shortfall of about 5 lakhs tons in the production of food grains in the State. It is proposed to make up this shortfall by a programme of intensifying the Rabi or summer cropping and also by bringing in additional areas under minor irrigation and lift irrigation schemes which can be completed by the end of December. We have got a number oi minor irrigation works which are at various stages of progress. As many as 365 works may be completed by March 1973 and a summer crop taken by using the water, provided adequte funds are made available. There are also 573 new works which can be taken up and compeleted by the end of March 1973. The total area that can be brought under irrigation by those two classes of works will be 37,000 acres and there would be an additional food production of 50,000 tons under this head. We are requesting the Central Government to give us finances to the extent of Rs 250 lakhs for taking up these works and completing them.

There are several rivers and streams flowing in Mysore State. Some of these rivers cannot be harnessed for flow irrigation and the only means of making use of their water would be through lift irrigation schemes. 109 lift irrigation schemes have been started in the past and 58 of them are in operation already. We have got 58 schemes ready for implementation if funds are made available. 58 more can be taken up and completed by the end of March if funds are made available and the sum required would be Rs 3 2 lakhs. These schemes would bring in 35 000 acres under irrigation and an additional food production of 50,000 tons will result therefrom. We are requesting the Central Government for financial assistance for taking up these schemes also.

SRI H. D. DEVE GOWDA :— During the Presidential Rule, a police decision was taken to entrust the Lift Irrigation Scheme to thy Co-operatives. I want to know under the changed circumstances whether the Government has changed that policy decision and whether they propose to take up this work through the PWD.

SRI D. DEVARAJ URS :— That was changed because for every one rupee, we would get Rs. 100 assistance. So, we have thought of getting more money for these schemes. Our anxiety is to somehow

(Sri D. Devaraj Urs).—

take up these schemes and to see that these things are completed by the end of March 1973 so that some benefit should accrue to the State by way of more production for the rabi season. If itis not possible to take up this scheme through the cooperatives, we may have to adopt other methods of taking the shceme departmentally. If we are to take up through cooperatives, more money would be required. We will also see whether we can participate in the share capital to some extent.

The Mysore State Electricity Board has been energising on an average 20,000 pumpsets a year duriudg the last two years. During the year 1972-73, their programme is only for 9,000 pumpsets on account of the inadequate finances available. The Mysore State Electricty Board can energise 20,000 pump sets this year also if the funds are provided. It is estimated that the cost of energisising an additional 11,000 sets would be 3 3 crorrs of rupees. We are requesting the Central Government to make this amount also available so that scheme which will benefit 25,000 acres resulting in additional food grains of 40,000 tons can be implemented.

5-30 P.M.

In addition to these specific programmes for bringing new areas under irrigation, the hybrid and highyielding varities programme will be stepped up both during the Rabi and Summer cropping seasons. This requires a supply of seed and fertilisers on a larger scale than hitherto. Some of the varieties which we want to raise are more susceptible to pests and diseases and this involves the use of larger quantities of pesticides than is normally used. Moreover, whatever khariff crop has been raised is liable to be attacked by pests and diseasts and extensive plant protection measures are necessary to obtain the maximum yield out of the Khariff crop under the present circumstances. We would require pesticides,worth about Rs. 2,crores for this purpose. 25 percent of this expenditure is proposed to be given as subsidy and the balance of 1½ crores of rupees as loan in kind. We are requesting the Central Government to give us not only the subsidy but also the loan element so that we can undertake this programme.

There are some tracts in this State where surface irrigation wells are not practicable or where the water tapped is unsuitable for irrigation on account of salinity. In these areas we propose to undertake deep bore wells for getting water for irrigation purposes. The high speed drilling rigs we have got in the State are engaged in sinking drinking water wells in villages where there is an acute scarcity of drinking water. It is not possible to divert these rigs for sinking deep

bore wells for irrigation. We propose to purchase 12 high speed rigs which are available in India and use them for sinking deep bore wells for irrigation. We propose to ask for assistance for purchasing these rigs also. With these 12 rigs we can complete 100 wells by the end of March 1978.

The total assistance we are seeking from the Central Government on account of this agricultural programme is of the order of Rs. 12 crores. We are also asking the Central Government to make us an additional allotment of as much fertilisers as possible. I am aware that there is an overall shortage of fertilisers in the country but in view of the special programme we are launching to make up the short fall in the agricultural production I hope Central Government will be able to give us an additional quantity of fertiliser.

If we are successfully to implement the plans and programmes I have just outlined, we will have to ensure that the administrative machinery at our disposal rises to the task. The problem is not one of shortage of personnel but one of co-ordination of their activities under one centralised agency. All the available personnel of all Government Departments will be drafted for this work and the Deputy Commissioners will have the authority to assign a specific task in specific areas to them. The three aspects of our programme, *viz.*, execution of relief works, distribution of foodgrains and the intensive agricultural programme will receive the highest priority during the coming months, I expect every officer to put forth his best. We have handled similar situations in the past and I am confident our administrative machinery can handle the present situation also. If there are any persons at any level found wanting, Government will not hesitate to replace them.

I would also appeal to the public that the adminsstrative machinery alone, however, efficient it might be, cannot deal with the situation without the fullest co-operation from the public. The people should realise that Government is doing its best and give their fullest co-operation.

Madam Speaker the Hon. Member Sri M.S. Krishnan, this morning has drawn the attention of this House to an incident that has taken place in Jewargi, Gulbarga District and he has relied on a report made this morning in Deccan Herald. I would like to read what has appeared in the Press before I read the statement. I hope I have your permission. The Hon. Member has relied upon this.

SRI M. S. KRISHNAN.—I relied upon that and also on an express telegram received by me.

SRI D DEVERAJ URS.—I do not know about the telegram. The report reads thus :—

Sri D. Deveraj Urs).—

"300 people held in stir for work.

The Munsiff Magistrate here remanded 300 people to judicial custody yesterday after over 1000 farmers held a demonstration before the Tahasildar Office at Jewargi, demanding work and food grains.

M/S. Saibanna, Rudranna and S. K. Mohammed of the C.P.I. led the processionists who came from draught affected areas of Aurad, Kellur a. . Jainpur, it said. They held a meeting before the office. Mr. Srinivas Gudi, District C.P.I. General Secretary, addressed the meeting.

The Processionists presented a charter of demands to the Thasildar who reportedly promised them to write to the higher authorities for necessary action and relief.

The Police rounded up the processionists who allegedly refused to leave the premises even after the reported assurance from the Tahasildar under Section 94 of the Mysore Police Act and brought them to Gulbarga.

The Munisff Magistrate remanded the 300 persons to custody. Later the Judicial Magistrate released five of these persons as they were minors."

Now, when this was brought to my notice through you, Hon. Speaker, I tried to contact the Police in Gulbarga and whatever message I have received immediately afterwards, over the phone, I am just placing before the House. This is the text of the message :

"A procession led by Srinivasa Gudi, C.P.I. was taken out from the Party Office, Jevargi at 13.0 hours on 16th August 1972, Procession consisting of 600 reached Tahsil Office at 14.00 hours. Sahebanna and 277 others gheraoed Peshkar, Tahsil Office and other officials and obstructed them from doing official duties. Tahsildar and Deputy Tahsildar were not at headquarters Processionists presented a memorandum insisting Gulbarga District be declared as famine area, open fair price shops at every village etc. 278 persons were taken to custody under Section 151 Cr. P.C. and action under Section 94 Mysore Police Act being taken. Situation peaceful."

Now, without getting further information, I am sorry I am not in a position to state anything beyond what I have stated.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಒಂದು ವಿಷಯ ಕೇಳಬೇಕು ಎಂದು ಇಚ್ಛಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಪೋಲೀಸಿನವರಿಂದ ಬಂದಂಥ ವರದಿಯನ್ನು ಈಗ ತಾನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪೋಲೀಸರು ಹೇಳಿದ ವರದಿಗೂ ಮತ್ತು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ವರದಿಗೂ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಏನು ವತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ತಹಸೀಲ್ದಾರ್ ಆವರು ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪೋಲೀಸರ ವರದಿ ಪ್ರಕಾರ ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ತಹಸೀಲ್ದಾರರು ಇದ್ದರು ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದರು ಎಂದು ಬಂದಿದೆ, ಇದು ಮೂಲಭೂತವಾದ ವ್ಯತ್ಯಾಸ. ಈ ತಾರತಮ್ಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನು ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸಬೇಕು, ಊಟಬೇಕು, ಪುಡ್ ಗ್ರೇನ್ಸ್ ಬೇಕು, ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಏನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದ್ದರೆ ನಾಳೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆಗಲಿ ಮೇಲಿನವರಿಗೆ ಒರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಮೇಲಿನಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ. ಗುಲ್ಬರ್ಗ ಶ್ಯಾಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನವರಿಗೆ ಬರೆಯುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೇ, ಯಾವ ಜನ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷ. ಸೋಸಿಲಿಸ್ಟ್, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ (ಆರ್), ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ (ಓ) ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ, ಅನ್ನ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಬಡವರನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನೆಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ತಾವು ಒಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಅಭಿನಂದನೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕ್ಲಾರಿಫೈ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ರಿಲೀಫ್ ವರ್ಕ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ, ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಫುಡ್‌ಗ್ರೇನ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ತಾವು ಯಾವ ರೀತಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಹಾಯ ಎಷ್ಟು ದೂರ ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್ ಮೆಷನರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್ ಮೆಷನರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವ ಜನ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ, ಯಾವ ರೀತಿ ಜನರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಲ್. ಕಬಾಡಿ — ಈಗ ನಿಮಗೆ ಸಪೋರ್ಟ್ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ, ಏನು ಮಾಡುವುದು ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಟಿ ಸಪೋರ್ಟ್ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇದ್ದರೆ ತಪ್ಪು. ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯವರೂ ಇದ್ದಾರೆ, ಕೆಟ್ಟವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಅವರಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಒಳ್ಳೆಯವರೂ ಇದ್ದಾರೆ, ಕೆಟ್ಟವರೂ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರ ನೀತಿ ನಿಮ್ಮ ನೀತಿಗಿಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ನೀತಿ, ಒಳ್ಳೆಯ ಸಿಂಡಿಕೇಟ್ ಎಂದು ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರ ನೀತಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ ನೀತಿ ಸರಿ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಷ್ಪಾಕ್ಷ ವಿವೇಚನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೂ ನಮಗೂ ವಿವೇಚನೆ ಇದೆ. ಯಾವುದು ಪ್ರಗತಿ, ಯಾವುದು ಪ್ರಗತಿಗೆ ವಿರೋಧ ಎಂದು ಗೊತ್ತಿದೆ, ನಾವು ಬಿರ್ಲಾ, ಟಾಟಾ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುವವರಲ್ಲ. ಅವರ ಜೊತೆ ಹೋರಾಟ ಮಾಡುವ ನಾವು ಜನ, ರೈತರಿಗೆ, ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಏಟು ಕೊಟ್ಟು ಮಹಡಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಇರುವ ಜನ ನಾವೆಲ್ಲ. ಸಿಂಡಿಕೇಟ್ ಪಾಲಿಸಿ ಮತ್ತು ಇಂಡಿಕೇಟ್ ಪಾಲಿಸಿ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

SHRI H.D. DEVEGOWDA.—There is no need to connect contravercy.

SHRI M. . KRISHNAN.—The leader of the Opposion must control his own party members; ನನಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳ ಬೇಕಾಯಿತು ಶ್ಯಾಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಇರುವುದರಿಂದ ಸರಿಯಾದಂಥ ಬಂದೊಬಸ್ತು ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂಬ ಒಂದೇ ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಜನಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ; ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ತೊಂದರೆಯಾಗಬಹುದು. ಆ ಪಾರ್ಟಿ ಈ ಪಾರ್ಟಿ ಉದ್ದೇಶ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ, ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ್ದೇ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಧರ್ಮಸಿಂಗ್ ನಾರಾಯಣಸಿಂಗ್.—ನಾನು ಜಿನೇ ತಾರೀಖು ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಮುಂಗಿದನಂತರ ಒನೇ ತಾರೀಖು ಜೇವರ್ಗಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸತತವಾಗಿ ಪೂರಾ ಕಾನ್ಸಿಟುಯೆನ್ಸಿ ತಿರುಗಾಡಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಎಕ್ ರ್ಗಳ ಕಡೆಗೆ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಟಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಗುಡಿ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲರಾವ್ ಎಂತ್ತು ಅನೇಕ ಪಾರ್ಟಿ ವರ್ಕರ್ಸ್ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಪಾರ್ಟಿ ಆಫೀಸ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ, ನಾರಾಯಣಪುರ್ ರಸ್ತೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು, ನೂರಾರು ಜನರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡುವು

(ಶ್ರೀ ಧರ್ಮಸಿಂಗ್ ನಾರಾಯಣ್‌ಸಿಂಗ್).—

ದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ೫ ನೂರು ಸಾವಿರ ಜನರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಾನು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್, ಬಿಡಿಓ ಮತ್ತು ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಟಿ ವರ್ಕರ್ ಎಲ್ಲರೂ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಸುತ್ತಾಡಿಕೊಂಡು ಏನು ಬೇಕು ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಫೋರ್ಪಡೆಯವರು ಮೊದಲನೆ ಸಾರಿ ಬಂದನಂತರ ಗುಲ್ಬರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬರಗಾಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಇದೆ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಧಾನ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರಂ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಜನ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಲ್ಲಿ ಧಾನ್ಯ ಕೊಡ ಬೇಕಂ, ಜೇವರ್ಗಿ ತಾಲ್ಲೋಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಲಾರಿ ಮುಖಾಂತರ ಧಾನ್ಯ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಎಂದು, ೨೫೦ ಕ್ವಿಂಟಾಲ್, ೪೦೦ ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಒದಗಿಸಿದರೆ ಸರಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ೧೦೦೦ ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಕೊಡ ಬೇಕು ಎಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಫೋರ್ಪಡೆಯವರು ಹೇಳಿದರು. ಡಿ.ಸಿ. ಮತ್ತು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರ್ ರಿಂದ ಈ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಜೇವರ್ಗಿ ತಾಲ್ಲೋಕಿನ ಎಲ್ಲಾ ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೂ ಹೋಗಿ ಮುಗಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ೨೫೦ ಜನರು ಇದ್ದರೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಶಾಂತವಾಗಿದೆ, ಜೇವರ್ಗಿ ಕಾನ್ಸಿಟ್ಯೂಯೆನ್ಸಿ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಪಾರ್ಟಿ ಜನರು ಹೇಳಿದರೆ ಮಾಡಲು ತಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಧಾನ್ಯಗಳು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಗುಡಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಗಂಭೀರ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರಂ. ೧೬ನೇ ತಾರೀಖಿನ ದಿವಸ ಸ್ಟೈಕ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಜನ ರಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸ ನೀವು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ನಿನ್ನೆ ಕೂಡ ಗವರ್ ಊರು ಇದೆ ಅಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೨೦೦ ರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್‌ಗುಡಿಯ ಹತ್ತಿರ ಮಿದ್ದು ನಾನು ಮಾತನಾಡಿದೆ. ಮುಂದೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡೋಣ, ಸ್ಟೈಕ್ ಬೇಡಿ, ಸೆಲಿಂಟೀರ್ಸ್ ಮಾಡಿ, ಕೊ ಆಪ ರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ಮುಖಾಂತರ ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಧಾನ್ಯ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಸರಿಯಾಗಿ ಹಂಚುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ, ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಫುಡ್ ಆಡ್ವೈಸರಿ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೂ\ಟ ಲಾಲಯ್ಯ, ಗೋಪಾಲರಾವ್ ಇಬ್ಬರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಸಿಲ್ವರ್‌ಜ್ಯೂಬಲ್ಲಿ ಸೆಲಬರೇಷನ್‌ಗೆ ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ ಧಾನ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಫೋರ್ಪಡೆಯವರು ಹೇಳಿದರು.

ಶ್ರೀ ಬಾಪುಗೌಡ ರಾಯಪ್ಪ.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಫೋರ್ಪಡೆಯವರು ಈಚೆಗೆ ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರನ್ನೂ ಹಾಗೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೂ ಕರಿಸಿ ಅವರೊಡನೆ ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅಲ್ಲಿನ ಜನರಿಗೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಕೆಲಸ ಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ತಕ್ಷಣ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಂದರು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿ ಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ನನಗೆ ಟಿ. ಡಿ. ಬೋರ್ಡಿನಿಂದ ಒಂದು ಟೆಲಿಗ್ರಾಂ ಬಂದಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಜರೂರು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿನ ಜನಕ್ಕೆ ಕೆಲಸ ಸಿಗುವಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಿವರಗಳೂ ಇವೆ. ಆದರೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಹಣ ಮಂಜೂರಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಬೇಕಾದರೆ ಈ ಕಾಗದವನ್ನೇ ಸರಕಾರದ ಕಡೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅವರೂ ನೋಡಬಹುದು. ಪಕಾಪುರದಲ್ಲಿರುವ ಭೀಕರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾಳೂ ಇನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿನ ಜನಕ್ಕೆ ತಲಪಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳೇನೋ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ, ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೧೩೦ ಹಳ್ಳಿಗಳಿವೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕೆಲಸಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ. ಇನ್ನೂ ಹಲವಾರು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳು ಆಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಹಂಚಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನೆ ನನಗೆ ಬೀದರ್‌ನಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಟ್ರಂಕ್‌ಕಾಲ್ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸಿದರು. ಅವರು ಹೇಳುವಂತೆ ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದೆ ಒಬ್ಬರು ಸತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂತಲೂ, ಮತ್ತು ಭಾಲ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೫೦೦—೬೦೦ ಜನ ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬಂದಾಗ ಅವರನ್ನು ಘೇರಾವು ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಸರಕಾರದ ಕಡೆಯಿಂದ ಕಾಳು ತರಿಸಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಅಂಗಲಾಚಿ ಬೇಡುತ್ತಿದ್ದಾರಂತೆ. ಇದನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ತನಿಖೆ ಮಾಡಬಹುದು

ಶ್ರೀ ಎಂ ವೈ. ಫೋರ್ಪಡೆ —ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಬಾಪುಗೌಡರು ನಾನು ಗುಲ್ಬರ್ಗಾಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಸಭೆ ಸೇರಿದಾಗ ಬಂದಿದ್ದರು ಮತ್ತು ನಾನು ಯಾವ ರೀತಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸೂಚನೆ ನೀಡಿ ಕಾಳು ಹಂಚುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಎನ್ನುವುದು ಅವರಿಗೇ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಜೋಳ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸ್ಟಾಕು ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಐವತ್ತು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಂಚಬೇಕು ಎಂದು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಮೂರು ಟ್ರಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿ ಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಹಂಚಲೇಬೇಕೆಂದು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ಸೂಚನೆ ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಂದಿದೆ ನೆ ಮತ್ತು ಇದು ಆಗಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿನ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವ

ಎಂ.ಎಲ್.ಎ. ಗಳು, ತಹಶೀಲುದಾರರುಗಳು ಹಾಗೂ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟು ಇಂಜನೀಯರುಗಳ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆದು ತುರ್ತಾಗಿ ಹಂಚಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಬಂದಿದ್ದೆನೆ ಮತ್ತು ಅದರಂತೆ ಹಂಚಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ವರದಿಗಳೂ ಬಂದಿವೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಕ್ವಿಂಟಾಲ್ ಜೋಳವನ್ನು ಲಾರಿಗಳ ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸಾಗಿಸಿ ಹಂಚಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲಸದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುಭ ಹಾಗೆ ಯಾವುದೇ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಜನರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಇಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ತಡಮಾಡದೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೊಡ ಬೇಕೆಂದು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ ಮಂತ್ತು ಎಲ್ಲಿ ಕಾಳು ಗಳನ್ನು ಹಂಚಿದ್ದಾರೆ ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಖುದ್ದು ನೋಡಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ದಿನವೂ ಟೆಲಿಗ್ರಾಂ ಮೂಲಕ ವರದಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಲ್ಲಿನ ಡಿಐಜಿ ಹಾಗೂ ಡಿಸಿ ಕಡೆಗೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಅದರಂತೆ ನನಗೆ ನಿತ್ಯವೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಟೆಲಿಗ್ರಾಂಗಳು ಬರುತಿವೆ. ಬೇಕಾದರೆ ತಮಗೆ ಆ ಟೆಲಿಗ್ರಾಂಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿ ಯಾವ ಯಾವ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿನ ಕೆಲಸಗಳ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿದೆ ಅದನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಆಮೇಲೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಕೆಲಸಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ, ಇನ್ನೂ ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಗಳಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯ ರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಾಪೂಗೌಡರು ಅವರ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಅವರಿಗೇ ಇದು ವೇದ್ಯ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರೇ ಸ್ವತಃ ನನ್ನೊಡನೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಈ ರೀತಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವುದು ಸಮಂಜಸವೇ ಎಂದು ನನಗೆನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ಎನ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟರು, ಆ ಸರಕಾರದ ಆರ್ಡರು ನಮಗೆ ಇಲ್ಲಿ ತಲಪಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಲ್ಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನನಗೆ ಕೂಡ ಒಂದು ಕಾಪಿ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆ ಇನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನಾದರೂ ನನಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತೋರಿಸಿದರೆ, ಅವರು ತಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಆಗಬಹುದು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸ್ಪೆಷಲ್ ಆಗಿ ಮಂತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಬರೆಯ ಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತೇನೆ. ಹುಮ್ನಾಬಾದ್ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಕಾಪಿಗಳು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಭಾಲ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಸಾವಿರ ಜನರು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ನರಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಹಾಗೂ ಕಾಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು ರಾಜಕೀಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಹಾರದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದಾಗಿ ಸಹಕರಿಸಿ ನಮ್ಮ ಬೀದರ್ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಬೇಗನೆ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಕೂಲಿಗಳಿಗೆ ಅಂದು ಸಾಯಂಕಾಲವೇ ಅವರ ಕೂಲಿ ಹಣ ಪಾವತಿ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

6-00 P.M.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಯ್ಯ.—ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದೇ ತಿಂಗಳ ೫ನೇ ತಾರೀಖಿನ ದಿವಸ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಬಡ್ವೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಳಪಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯುಯು. ಡಿ. ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಅದು ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಒಂದು ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳು ಇದ್ದರೆ, ಅವು ಸರ್ಕಾರದ ಮಂಜೂರಾತಿಗಾಗಿ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಕೆಲಸವಾಗುವುದು ನಿಧಾನ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ಲಕ್ಷದ ಕೆಲಸವಾಗಲಿ, ೫ ಲಕ್ಷದ ಕೆಲಸವಾಗಲಿ, ಪೀಸ್ ವರ್ಕ್ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೆ, ಅದು ರಸ್ತೆ ಕಾಮಗಾರಿ ಕೆಲಸವಾಗಲಿ, ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಕೆಲಸವಾಗಲಿ, ಆಯಾ ಸ್ಥಳದ ಅಧಿಕಾರಿ ಗಳು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆದೇಶ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಜನರಿಗೆ ಕೂಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಎಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಅದನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡೋಣ. ಮಾನ್ಯ ದೇವೇಗೌಡರು ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಕೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ಯಾವ ರೀತಿ ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದರು. ಆ ವಿವರಗಳು ಈ ರೀತಿ ಇವೆ.—

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್).—

Year	Name of the grain	Quantity (In tonnes)	Target
1964—65	Paddy	1,03,137	...
1965—66	Paddy	97,084	...
	Jowar	35,372	...
	Maize	140	...
	Bajra	19	...
1966—67	Paddy	89,029	...
	Ragi	1,123	..
	Jowar	14,226	...
	Bajra	7,815	...
1967—68	Paddy	92,701	...
	Jowar	28,664	...
1968—69	Paddy	1,01,760	1,40,320
	Jowar	19,840	52,000
1969—70	Paddy	1,03,095	1,41,350
	Jowar	7,308	34,050
1970—71	Paddy	20,113	1,00,000
	Jowar	1,728	30,000

ಟಾರ್ಗೆಟ್ ಏನಿತ್ತು, ವಸೂಲಿ ಎಷ್ಟು ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಇದರಿಂದ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ.—ಅಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಪರ್‌ಸೆಂಟ್‌ವರೆಗೆ ವಸೂಲಿಯಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—೧೯೬೯—೭೦ರಲ್ಲಿ ಪ್ಯಾಡಿ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಿರುವುದು ೧,೦೩,೯೬೫ ಟನ್‌ಗಳು. ಆದರೆ ಟಾರ್ಗೆಟ್ ಇದ್ದಿದ್ದು ೧,೪೧,೩೫೦ ಟನ್‌ಗಳು. ಅದರಂತೆ ಜವಾರ್‌ನ ಟಾರ್ಗೆಟ್ ಇದ್ದಿದ್ದು ೩೪,೦೫೦ ಟನ್ ಆದರೆ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಿದ್ದು ಕೇವಲ ೭,೩೦೮ ಟನ್‌ಗಳು ಮಾತ್ರ. ಆದೇ ರೀತಿ ೧೯೭೦—೭೧ರಲ್ಲಿ ೩೦ ಸಾವಿರ ಟನ್ ಜವಾರ್‌ನ ಟಾರ್ಗೆಟ್ ಇದ್ದರೆ, ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಿದ್ದು ೧,೭೨೮ ಟನ್‌ಗಳು ಮಾತ್ರ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ.—ನಮ್ಮ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಕಾವಂಗಾರಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಲು ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಆಗಲಿ.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಎಂ. ಬಂಗಿ.—ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಹಾಗೆ ಕೈಮಗ್ಗದವರಿಗೂ ಸಹ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಕೈಮಗ್ಗದವರು ಕಲ್ಲುಮಣ್ಣಿನ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ಅಗ್ಗದ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನೂಲನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಸೀರೆಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಯೋಗ್ಯ ಬೆಲೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರು ಉಪವಾಸದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇತರ ಕಡೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

MADAM SPEAKER.—The House will now rise and meet again tomorrow at 9 A.M.

[*The House adjourned at Six Minutes past Six of the Clock to meet again Nine of the Clock on Saturday the 19th August 1972.*]

WD 18360 —GPB—550—24—12—73